

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 612/2009 AL COMISIEI

din 7 iulie 2009

**de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole
(reformare)**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾, în special articolele 170 și 192, coroborate cu articolul 4,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 800/1999 al Comisiei din 15 aprilie 1999 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole ⁽²⁾ a fost modificat de mai multe ori și în mod substanțial ⁽³⁾. Din motive de claritate, ar trebui, cu ocazia noilor modificări, să se procedeze la reformarea regulamentului menționat.
- (2) Regulile generale adoptate de Consiliu stabilesc că restituirea se achită dacă se face dovada exportării produselor de pe teritoriul Comunității. Dreptul la restituire este dobândit în principiu imediat după ce produsele au părăsit piața Comunității, în cazul în care se aplică un singur cuantum de restituire pentru toate țările terțe. În cazul în care cuantumul restituirii diferă în funcție de destinația produselor, dreptul la restituire depinde de importarea într-o țară terță.

- (3) Aplicarea acordului privind agricultura ⁽⁴⁾ din Runda Uruguay impune, ca regulă generală, ca acordarea restituirii să fie legată de existența unei licențe de export prin care se stabilește în prealabil restituirea. Livrările în cadrul Comunității pentru organizații internaționale și pentru forțele armate, livrările de produse alimentare și exporturile de mici cantități reprezintă, totuși, cazuri speciale și cu importanță economică minoră. Din aceste motive, pentru simplificarea acestor operațiuni de export și pentru evitarea unei bariere administrative excesive cu care să se confrunte operatorii și autoritățile competente, s-au adoptat dispoziții pentru un regim special fără licență de export.

- (4) Data exportului reprezintă data la care autoritățile vamale acceptă actul prin care declarantul își manifestă intenția de a exporta produsele pentru care solicită să beneficieze de o restituire la export. Un astfel de document are scopul de a atrage atenția, și îndeosebi atenția autorităților vamale, asupra faptului că operațiunea în cauză se desfășoară cu sprijin din partea fondurilor comunitare, pentru ca respectivele autorități vamale să întreprindă verificările corespunzătoare. De la data acceptării produsele sunt puse sub supraveghere vamală până în momentul exportului lor efectiv. Această dată servește drept element de referință pentru stabilirea cantității, naturii și caracteristicilor produsului exportat.

- (5) În cazul încărcăturilor în vrac sau în unități nestandardizate, este recunoscut faptul că greutatea netă exactă nu poate fi cunoscută decât după încărcarea în mijloacele de transport. În vederea rezolvării acestei situații, trebuie luate măsuri ca în declarația de export să fie trecută o greutate provizorie.

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 102, 17.4.1999, p. 11.

⁽³⁾ A se vedea anexa XIX.

⁽⁴⁾ JO L 336, 23.12.1994, p. 22.

- (6) În ceea ce privește conceptul de „loc de încărcare”, tranzacțiile din exportul de produse agricole sunt afectate de o serie de circumstanțe administrative și comerciale. În consecință, este dificilă impunerea unei singure reglementări, iar statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a hotărî care este locul cel mai adecvat pentru verificarea produselor agricole exportate care sunt eligibile pentru restituire. În acest scop există motive solide pentru a putea defini locul de încărcare în mod diferit, ținând seama de faptul că bunurile pot fi încărcate în containere sau, alternativ, în vrac, saci sau cutii de carton, care nu sunt încărcate în containere. În cazurile în care acest lucru este justificat, ar trebui de asemenea ca autorităților vamale să le fie permis să accepte depunerea unei declarații de export pentru produse agricole eligibile pentru restituire la un alt birou vamal decât cel responsabil pentru locul de încărcare a produselor.
- (7) Pentru o aplicare corespunzătoare a Regulamentului (CE) nr. 1276/2008 al Comisiei din 17 decembrie 2008 privind monitorizarea prin controale fizice a exporturilor de produse agricole care beneficiază de restituiri sau de alte sume ⁽¹⁾ trebuie luate măsuri pentru ca verificarea corespondenței dintre declarația de export și produsele agricole să se desfășoare în momentul încărcării containerului, camionului, vasului sau unui alt container similar.
- (8) În cazul în care exporturile implică încărcături frecvente de cantități mici, trebuie prevăzute măsuri pentru aplicarea de proceduri simplificate în privința datei relevante care este utilizată pentru stabilirea cuantumului restituirii.
- (9) Ar trebui să se rețină faptul generator așa cum este definit de Regulamentul (CE) nr. 1913/2006 al Comisiei din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului agromonetar al euro în sectorul agricol și de modificare a anumitor regulamente ⁽²⁾.
- (10) Pentru o interpretare corespunzătoare a conceptului de „export de pe teritoriul Comunității” trebuie să se rețină data la care produsul părăsește teritoriul vamal al Comunității.
- (11) Ar putea fi necesar ca exportatorul sau transportatorul să întreprindă măsuri pentru prevenirea deteriorării produselor destinate exportului pe parcursul perioadei de 60 de zile din momentul acceptării declarației și până la părăsirea teritoriului vamal al Comunității sau până la ajungerea la destinație. Congelarea este o astfel de măsură, care face posibilă păstrarea produselor intacte. Pentru îndeplinirea acestei cerințe, trebuie să fie permisă efectuarea congelării pe parcursul perioadei menționate.
- (12) Autoritățile competente trebuie să se asigure că produsele care părăsesc teritoriul Comunității sunt într-adevăr acelea care au trecut prin formalitățile vamale pentru export. În acest scop, în cazul în care un produs tranzitează teritoriul unui stat membru înainte de a părăsi teritoriul vamal al Comunității sau de a ajunge la o anumită destinație, trebuie să se folosească un exemplar al documentului de control T5, menționat la anexa 63 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993, de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽³⁾. Totuși, este de dorit ca, pentru simplificarea procedurilor administrative, să fie puse la dispoziție aranjamente mai flexibile decât utilizarea exemplarului documentului de control T5, în cazul tranzacțiilor efectuate în conformitate cu procedurile simplificate de tranzit comunitar pentru transportul pe calea ferată sau în containere mari, în conformitate cu articolele 412-442a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, care prevede ca în cazul unui transport pentru care operațiunea începe pe teritoriul Comunității și urmează să se încheie în afara acestuia să nu fie necesară efectuarea nici unei formalități la biroul vamal de la punctul de frontieră.
- (13) În unele cazuri, produse care au fost exportate cu cerere de restituire și care au părăsit teritoriul vamal al Comunității sunt returnate în scopul transbordării sau pentru o operațiune de tranzit anterior ajungerii la o destinație finală din afara teritoriului menționat. Asemenea returnări pot să apară și din alte motive decât datorită cerințelor de transport și îndeosebi în scopuri speculative. În astfel de cazuri nu este garantată respectarea termenului limită de 60 de zile pentru părăsirea teritoriului vamal al Comunității. În scopul evitării acestor situații, este necesar să fie clar definite condițiile în care pot fi efectuate astfel de returnări.
- (14) Regimurile prevăzute în prezentul regulament se aplică doar produselor aflate în liberă circulație și care sunt, după caz, de origine comunitară. În cazul anumitor produse compozite, restituirea nu este stabilită pentru produsele în sine, ci prin referire la produsele de bază din care sunt compuse. Pentru acordarea restituirii sau părții corespunzătoare din aceasta, în cazul în care restituirea este stabilită pe baza unuia sau a mai multor componente, este suficient ca respectiva componentă sau componentele să îndeplinească cerințele sau să nu le mai îndeplinească doar pentru faptul că au fost încorporate în alte produse. Pentru a se ține cont de situația particulară a anumitor componente, trebuie întocmită o listă a produselor pentru care se stabilește restituirea pe baza unei singure componente.

⁽¹⁾ JO L 339, 18.12.2008, p. 53.

⁽²⁾ JO L 365, 21.12.2006, p. 22.

⁽³⁾ JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

- (15) Articolele 23-26 din Regulamentul (CE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽¹⁾, definesc originea nepreferențială a mărfurilor. Pentru acordarea de restituiri la export, sunt considerate ca fiind de origine comunitară doar produsele obținute în totalitate sau substanțial transformate pe teritoriul Comunității. Pentru o aplicare uniformă de către toate statele membre, este indicat să se stabilească faptul că anumite amestecuri de produse nu îndeplinesc condițiile pentru restituire.
- (16) Quantumul restituirii este stabilit pe baza clasificării tarifare a unui produs. În cazul anumitor amestecuri, mărfuri prezentate în seturi și mărfuri compozite clasificarea poate să ducă la acordarea unei restituiri mai mari decât una justificată din punct de vedere economic. Din acest motiv, este necesară adoptarea de dispoziții speciale pentru stabilirea restituirii aplicabile amestecurilor, mărfurilor prezentate în seturi și mărfurilor compozite.
- (17) În cazul în care quantumul restituirii variază în funcție de destinația produsului, trebuie adoptate măsuri de verificare a faptului că produsul a fost importat de țara terță sau de țările terțe pentru care a fost stabilită restituirea. O astfel de măsură poate fi relaxată fără dificultate în cazul exporturilor pentru care restituirea implicată este mică și tranzacția este astfel efectuată, încât oferă asigurări corespunzătoare că produsele în cauză au ajuns la destinația lor. Scopul acestei prevederi este de a simplifica activitatea administrativă în contextul furnizării de probe.
- (18) De asemenea, ar trebui să se prevadă posibilitatea ca produsele care intră sub incidența sistemului privind bunurile returnate să fie reintroduse fie prin statul membru de proveniență a bunurilor, fie prin statul membru din care au fost exportate prima dată.
- (19) În cazul în care se aplică un singur quantum de restituire pentru toate destinațiile la data la care este stabilită în prealabil restituirea, există în anumite situații o clauză privind destinația obligatorie. Această situație ar trebui considerată ca o variație a restituirii în cazul în care quantumul restituirii aplicabil la data la care are loc exportul este mai mic decât quantumul restituirii aplicabil la data stabilirii în prealabil, făcând rectificarea, acolo unde este cazul, la data la care are loc exportul.
- (20) În cazul în care quantumul restituirii diferă în funcție de destinația produselor exportate, trebuie făcută dovada că produsul în cauză este importat într-o țară terță. Îndeplinirea formalităților vamale de import constă în mare parte din plata taxelor de import aplicabile pentru ca produsele respective să poată fi comercializate în țara terță respectivă. Având în vedere diversitatea de situații existente în țările terțe importatoare, este recomandabil să fie acceptată furnizarea acelor documente vamale de import care oferă asigurări că produsele exportate au ajuns la destinația lor, stânjenind în același timp cât mai puțin posibil comerțul.
- (21) Pentru sprijinirea exportatorilor comunitari în demersurile întreprinse pentru obținerea dovezii de ajungere la destinație, trebuie stabilit faptul că societățile specializate în plan internațional în materie de control și supraveghere autorizate de către statele membre eliberează certificate de sosire pentru produsele agricole exportate din Comunitate care beneficiază de o restituire diferențiată. Autorizarea acestor societăți cade în sarcina statelor membre care le acordă autorizarea pentru fiecare caz în parte, în conformitate cu anumite criterii orientative. Este indicat să fie integrate în prezentul regulament principalele criterii orientative.
- (22) În scopul aplicării unui tratament egal pentru exporturile pentru care se acordă o restituire diferențiată în funcție de destinație și celelalte exporturi, trebuie stabilit ca o parte din restituire, calculată în special în funcție de cel mai scăzut quantum de restituire aplicabil la data la care este efectuat exportul, să fie achitată imediat după ce exportatorul a făcut dovada că produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității.
- (23) În cazul restituirilor diferențiate, dacă a intervenit o modificare a destinației, se achită restituirea care se aplică pentru destinația reală, în funcție de un plafon al quantumului sumei aplicabile pentru destinația stabilită în prealabil. Pentru a fi prevenite abuzurile prin care sunt alese în mod sistematic destinații pentru care este prevăzut cel mai înalt quantum de restituire, trebuie să fie introdus un sistem de penalități pentru situațiile de modificare a destinației spre locuri pentru care quantumul restituirii reale este mai mic decât quantumul restituirii pentru destinația fixată în prealabil. Această prevedere are consecințe pentru calcularea părții din restituire care se poate achita în momentul în care exportatorul face dovada faptului că produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității.
- (24) Articolele 23-26 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 definesc originea nepreferențială a mărfurilor și este indicat ca în anumite cazuri să fie aplicat produselor reimportate criteriul referitor referitoare la transformările și prelucrările substanțiale prevăzute la articolul 24 pentru a se verifica dacă produsele exportate în prealabil au ajuns într-adevăr la destinație.
- (25) Anumite tranzacții de export pot duce la deturnarea fluxului comercial. Pentru prevenirea acestor deturnări, trebuie ca achitarea restituirii să fie condiționată nu numai de faptul că produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității, ci și că a fost importat de o țară terță sau a fost supus unei transformări sau prelucrări substanțiale. Mai mult decât atât, în unele cazuri achitarea restituirii poate fi condiționată de comercializarea produsului pe piața țării terțe importatoare sau de transformarea sau prelucrarea substanțială a acestuia.
- (26) Se consideră că nu există obligativitatea restituirii în cazul distrugerii sau deteriorării unui produs anterior pătrunderii acestuia pe piața țării terțe importatoare sau transformării substanțiale. În astfel de cazuri exportatorul trebuie să aibă dreptul să prezinte dovada că operațiunea de export s-a desfășurat în condiții economice care în situații normale ar fi permis efectuarea tranzacției.

(¹) JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

- (27) Finanțarea de către Comunitate a operațiunilor de export nu este justificată în cazul în care se constată că operațiunea nu reprezintă o tranzacție comercială obișnuită, deoarece nu are un scop economic real și este efectuată doar pentru obținerea unei plăți din partea Comunității.
- (28) Trebuie întreprinse măsuri pentru evitarea alocării de sume din fondurile Comunității pentru tranzacții care nu corespund nici unuia dintre obiectivele regimului de restituire la export. Riscul unor astfel de tranzacții există în cazul produselor pentru care se face restituire la export și care apoi sunt reimportate pe teritoriul Comunității fără să sufere transformări sau prelucrări substanțiale într-o țară terță și pentru care se plătesc taxe reduse sau zero la reimportare în locul taxei obișnuite, ca urmare a unui acord preferențial sau a unei decizii a Consiliului. Pentru limitarea constrângerilor impuse exportatorilor, este indicat să fie aplicate astfel de măsuri pentru cele mai sensibile produse.
- (29) Pentru a limita insecuritatea exportatorilor, este indicat să fie eliminată cerința rambursării sumelor restituite atunci când produsul este reimportat pe teritoriul Comunității după mai mult de doi ani de la efectuarea exportului.
- (30) Pe de o parte, trebuie ca statele membre să aibă dreptul să refuze acordarea de restituiri sau să poată să le recupereze în cazurile flagrante în care se constată faptul că tranzacția nu corespunde scopului sistemului de restituiri la export, și, pe de altă parte, autoritățile naționale nu trebuie încărcate excesiv prin impunerea unei obligații de verificare sistematică a tuturor importurilor.
- (31) Produsele trebuie să fie de o calitate care să permită comercializarea lor în condiții normale pe teritoriul Comunității. Totuși, trebuie să se țină cont de obligațiile specifice care decurg din normele în vigoare în țara terță de destinație.
- (32) Anumite produse pot să piardă dreptul la restituire atunci când ele încetează să mai aibă o calitate adecvată comercializării.
- (33) Nu se aplică nici o prelevare la export atunci când o restituire la export a fost stabilită în prealabil sau determinată prin licitație, deoarece exportul trebuie să fie efectuat în condițiile care sunt astfel fixate în prealabil sau stabilite prin licitație. Din același motiv, trebuie stabilit ca, în cazul în care un export este supus unei taxe la export stabilite în prealabil sau prin licitație, exportul să se efectueze în condițiile stabilite și să nu poată beneficia de restituiri la export.
- (34) Pentru facilitarea efectuării tranzacțiilor de către exportatori, trebuie să se acorde statelor membre autorizația de achita în avans integral sau parțial suma de rambursat imediat după acceptarea declarației de export sau a declarației de plată, sub rezerva constituirii unei garanții pentru restituirea sumei primite în avans dacă ulterior se constată faptul că restituirea nu trebuia să fie plătită.
- (35) Restituirea sumei plătite anterior exportului trebuie făcută dacă se dovedește că nu există dreptul la restituire la export sau dacă acest drept există pentru o sumă mai mică. Restituirea trebuie să includă o sumă suplimentară pentru prevenirea abuzurilor. În caz de forță majoră, suma suplimentară nu trebuie să fie restituită.
- (36) Din dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 3002/92 al Comisiei din 16 octombrie 1992 de stabilire a modalităților comune de control al utilizării și/sau destinației produselor provenind din intervenții ⁽¹⁾ rezultă că produsele destinate unei intervenții trebuie să ajungă la destinația stabilită. Prin urmare, aceste produse nu pot fi înlocuite cu produse echivalente.
- (37) Trebuie stabilit un termen limită pentru efectuarea exportului produselor în cauză.
- (38) Nu se acordă nici o restituire dacă termenul limită de efectuare a exportului sau de furnizare a dovezilor necesare pentru obținerea plății nu este respectat. Este necesar să fie adoptate măsuri similare cu cele prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2220/85 al Comisiei din 22 iulie 1985 de stabilire a normelor comune de aplicare a regimului de garanții pentru produsele agricole ⁽²⁾.
- (39) În statele membre produsele importate pentru anumite utilizări din țări terțe sunt scutite de taxe la import. Produsele Comunității trebuie să se bucure de același statut cu produsele respective provenite din țări care nu sunt membre, în măsura în care aceste cazuri de scutire sunt de o anumită importanță. Acesta este în special cazul produselor folosite la aprovizionarea navelor și aeronavelor.
- (40) În cazurile particulare ale proviziilor și livrărilor destinate navelor și aeronavelor și al livrărilor către forțele armate, este posibilă adoptarea de reguli speciale pentru stabilirea cuantumului restituirii.
- (41) Produsele luate la bordul navelor ca provizii sunt folosite pentru consum la bord. Aceste produse, consumate ca atare sau folosite la prepararea hranei la bord, intră în categoria celor pentru care se aplică restituirea pentru produse neprelucrate. Având în vedere spațiul limitat disponibil în cazul aeronavelor, prepararea produselor poate avea loc numai anterior încărcării la bord. În scopul armonizării, trebuie adoptate reguli care să permită acordarea aceleiași restituiri pentru produsele agricole consumate la bordul aeronavei cu restituirea acordată pentru produse după prepararea lor la bordul navelor.

(1) JO L 301, 17.10.1992, p. 17.

(2) JO L 205, 3.8.1985, p. 5.

- (42) Activitatea de livrare a proviziilor pentru nave și aeronave reprezintă un comerț deosebit de specializat, care justifică aranjamente speciale pentru plata în avans a sumelor restituite. Produsele și mărfurile livrate antrepozitelor de provizii alimentare trebuie să fie ulterior livrate ca provizii alimentare. Livrarea către aceste antrepozite nu poate fi considerată ca export final în scopul dobândirii dreptului la restituire.
- (43) Exportatorii ar beneficia nejustificat de un împrumut fără dobândă dacă utilizează aceste facilități, iar ulterior se constată că nu trebuia plătită restituirea. Trebuie luate măsuri care să prevină obținerea unui astfel de beneficiu nejustificat.
- (44) În scopul menținerii competitivității mărfurilor comunitare furnizate pentru platforme din anumite zone din vecinătatea statelor membre, trebuie să se asigure restituiri la cuantumul aplicat pentru aprovizionarea pe teritoriul Comunității. Achitarea unui cuantum de restituire mai mare decât cel mai scăzut cuantum pentru livrările cu o anume destinație nu poate fi în nici un caz justificată dacă nu există certitudinea că mărfurile au ajuns la destinația respectivă. Livrarea de provizii către platformele din zone maritime izolate reprezintă o operațiune specializată, care oferă posibilitatea exercitării unui control suficient asupra livrărilor. În cazul stabilirii măsurilor corespunzătoare de control, este rezonabil ca pentru aceste livrări să fie aplicat cuantumul de restituire pentru provizii alimentare practicat în interiorul Comunității. Este posibilă stabilirea unei proceduri simplificate pentru livrările de mai mică importanță. Limita apelor teritoriale variază în funcție de statele membre de la 3 la 12 mile, și, de aceea, ar fi rezonabil ca livrările către toate platformele situate peste limita de trei mile să fie considerate exporturi.
- (45) În cazul în care o navă militară aparținând unui stat membru este aprovizionată în larg de o navă militară de aprovizionare care operează cu plecare dintr-un port al Comunității, este posibil să se obțină dovada efectuării respectivei livrări din partea unei autorități competente. Ar fi rezonabil ca pentru respectivele livrări să se aplice același cuantum de restituire ca în cazul aprovizionării într-un port al Comunității.
- (46) Este de dorit ca produsele agricole folosite la aprovizionarea navelor sau aeronavelor să beneficieze de o restituire identică, indiferent dacă sunt încărcate la bordul unei nave sau aeronave în interiorul sau în afara Comunității.
- (47) Livrarea unor astfel de provizii în țări terțe poate fi directă sau indirectă. Trebuie introduse metode de verificare corespunzătoare fiecărui tip de livrare.
- (48) În conformitate cu dispozițiile articolului 161 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 insula Heligoland nu este considerată destinație pentru care se achită restituiri. Trebuie facilitat consumul de produse agricole din cadrul Comunității pe insula Heligoland și, în acest scop, trebuie adoptate dispozițiile necesare.
- (49) Din momentul intrării în vigoare a Acordului interimar cu privire la schimburile comerciale și uniunea vamală dintre Comunitate și San Marino ⁽¹⁾, teritoriul statului respectiv nu mai face parte din teritoriul vamal al Comunității. Din articolele 1, 5 și 7 din acest acord rezultă că prețul produselor agricole sunt aceleași pe teritoriul uniunii vamale și că din acest motiv nu există nici o justificare economică pentru acordarea de restituiri la export pentru produsele agricole ale Comunității transportate în San Marino.
- (50) În cazul în care o decizie privind cererea de restituire sau de remitere a drepturilor, care intervine ulterior, este negativă, produsele în cauză pot beneficia eventual de restituiri la export sau vor fi supuse, după caz, unei prelevări la export sau la taxe la export. Rezultă din acest fapt necesitatea stabilirii de dispoziții speciale.
- (51) În general, forțele armate staționate într-o țară terță și care nu sunt sub comanda respectivei țări, organizațiile internaționale și corpul diplomatic stabilit într-o țară terță se aprovizionează în general cu scutire de taxe la import. Este posibilă luarea de măsuri specifice prin care să se prevadă că dovada importului se face cu ajutorul unui document special în cazul forțelor armate aflate sub comanda fie a unui stat membru, fie a unei organizații internaționale din care face parte cel puțin unul dintre statele membre, în cazul organizațiilor internaționale din care face parte cel puțin unul dintre statele membre și în cazul corpului diplomatic.
- (52) Este necesar să se prevadă că restituirea este achitată de către statul membru pe al cărui teritoriu a fost acceptată declarația de export.
- (53) Din motive neimputabile exportatorului, se poate întâmpla ca documentul de control T5 să nu poată fi prezentat, deși produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității sau a ajuns la o anumită destinație. O asemenea situație poate stânjeni schimburile comerciale. În asemenea situații, trebuie să fie recunoscute ca fiind echivalente alte documente.
- (54) În interesul unei practici administrative corecte, cererile de achitare a restituirilor, însoțite de toate documentele relevante, trebuie să fie depuse într-un termen rezonabil, cu excepția cazurilor de forță majoră, și îndeosebi a cazurilor în care termenul limită nu a putut să fie respectat din cauza amănărilor administrative care nu sunt imputabile exportatorului.
- (55) Perioada de timp în care este achitată restituirea la export variază de la un stat membru la altul. Este indicat ca în scopul evitării denaturării concurenței să fie introdusă o perioadă maximă de timp uniformă, pe parcursul căreia să fie achitate aceste restituiri de către agențiile plătoare.

(1) JO L 359, 9.12.1992, p. 13.

- (56) Exporturile de cantități foarte mici de produse nu au importanță economică și pot suprasolicita nejustificat autoritățile competente. Serviciile competente ale statelor membre trebuie să aibă dreptul de a refuza achitarea restituirilor pentru astfel de exporturi.
- (57) Reglementările comunitare în vigoare prevăd acordarea restituirii la export doar pe baza criteriilor obiective, în special legate de cantitatea, natura și caracteristicile produsului exportat și destinația sa geografică. În lumina experienței dobândite în combaterea încălcărilor și îndeosebi a fraudei în detrimentul bugetului comunitar, trebuie stabilite măsuri pentru recuperarea sumelor plătite fără just teme și sancțiuni pentru încurajarea respectării reglementărilor comunitare de către exportatori.
- (58) Trebuie aplicate sancțiuni indiferent de latura subiectivă a neregulii, pentru asigurarea funcționării corecte a sistemului de restituiri la export. Este indicat, totuși, să se renunțe la sancțiuni în unele cazuri, în special atunci când este vorba de o eroare manifestă recunoscută de autoritatea competentă, și să se aplice sancțiuni mai aspre în cazurile acțiunilor intenționate. Respectivele măsuri sunt necesare și trebuie să fie proporționale, suficient de descurajatoare, și aplicate uniform de către toate statele membre.
- (59) În vederea asigurării unui tratament egal pentru exportatori în statele membre, trebuie prevăzută în mod explicit restituirea cu dobândă de către beneficiar a oricărei sume plătite fără just teme, iar procedura de plată trebuie stabilită. Pentru o mai bună apărare a intereselor financiare ale Comunității, trebuie prevăzut ca în cazul cesiunii dreptului la restituire respectiva obligație să fie extinsă asupra cesionarului. Sumele și dobânzile recuperate și sumele provenite din sancțiuni trebuie să fie vărsate în Fondul European de Garantare Agricolă (FEGA) în conformitate cu principiile stabilite în articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune ⁽¹⁾.
- (60) Pentru asigurarea unei aplicări unitare pe întreg teritoriul Comunității a principiului încrederii legitime în cazul recuperării sumelor plătite fără just teme, trebuie stabilite condițiile în care poate fi invocat acest principiu fără a aduce atingere tratamentului sumelor plătite fără just teme, prevăzut în special în articolele 9 și 31 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005.
- (61) Exportatorul trebuie să răspundă în special de actele oricărei terțe părți care ar putea să facă posibilă obținerea necuvenită de către el a documentelor necesare pentru achitarea restituirii.
- (62) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestiune a organizării comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Fără a se aduce atingere derogărilor prevăzute în regulamentele comunitare specifice pentru anumite produse, prezentul regulament stabilește norme comune pentru aplicarea sistemului de restituiri la export, denumit în continuare „restituiri”, prevăzut:

- (a) pentru produsele din sectoarele menționate la articolul 162 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007;
- (b) la articolul 63 din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului ⁽²⁾.

Articolul 2

- (1) În sensul prezentului regulament:
- (a) „produse” înseamnă produsele menționate la articolul 1 și mărfurile,
 - „produse de bază” înseamnă produsele destinate exportului după transformare în produse transformate sau în mărfuri; mărfurile destinate exportului după transformare sunt de asemenea considerate produse de bază;
 - „produse transformate” înseamnă produsele obținute din prelucrarea produselor de bază și pentru care se achită restituiri;
 - „mărfuri” înseamnă mărfurile enumerate în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1043/2005 al Comisiei ⁽³⁾;
 - (b) „taxe la import” înseamnă taxe vamale, taxe cu efect echivalent și alte impuneri la import stabilite în cadrul politicii agricole comune sau conform acordurilor specifice de schimb care se aplică anumitor mărfuri rezultate din prelucrarea produselor agricole;
 - (c) „stat membru exportator” înseamnă statul membru în care este acceptată declarația de export;
 - (d) „stabilirea în avans a restituirilor” înseamnă stabilirea restituirii la data depunerii cererii pentru o licență de export sau pentru un certificat de stabilire în avans, cuantumul fiind eventual rectificat prin majorări lunare sau sume de corectare aplicabile restituirii;

⁽¹⁾ JO L 209, 11.8.2005, p. 1.

⁽²⁾ JO L 179, 14.7.1999, p. 1.

⁽³⁾ JO L 172, 5.7.2005, p. 24.

- (e) „restituire diferențiată” înseamnă:
- stabilirea mai multor niveluri de restituire pentru același produs, în funcție de țara terță de destinație; sau
 - stabilirea unuia sau mai multor niveluri de restituire pentru același produs, în funcție de țara terță de destinație, fără să fie stabilit vreun quantum pentru una sau mai multe țări terțe;
- (f) „parte diferențiată a restituirii” înseamnă partea restituirii obținută prin deducerea din suma totală a restituirii aplicabile a restituirii achitate sau care trebuie achitată în baza dovezii de ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității, calculată în conformitate cu articolul 25;
- (g) „export” înseamnă îndeplinirea formalităților vamale de export, urmată de ieșirea produselor de pe teritoriul vamal al Comunității;
- (h) „document de control T5” înseamnă documentul menționat la articolele 912a-912g din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93;
- (i) „exportator” înseamnă persoana fizică sau juridică care are dreptul la restituire. În cazul în care trebuie sau poate fi folosită o licență de export cu quantum de restituire stabilit în prealabil, titularul sau, atunci când este cazul, cesionarul licenței, are dreptul la restituire. Datorită relației stabilite între agenții economici în conformitate cu dreptul privat, exportatorul în înțelesul vamal al termenului poate fi diferit de persoana care este exportator potrivit definiției din prezentul regulament, atunci când nu sunt prevăzute alte dispoziții speciale în domeniul de Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 sau de normele de aplicare a acestuia;
- (j) „restituire în avans” înseamnă o sumă plătită în momentul acceptării declarației de export și care este cel mult egală cu restituirea;
- (k) „quantum de restituire stabilit prin licitație” înseamnă restituirea oferită de exportator și acceptată prin licitație;
- (l) „teritoriu vamal al Comunității” înseamnă teritoriile menționate în articolul 3 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;
- (m) „nomenclatura de restituire” înseamnă nomenclatura produselor agricole pentru restituiri la export în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 3846/87 al Comisiei ⁽¹⁾;
- (n) „licență de export” înseamnă documentul menționat în articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 376/2008 ⁽²⁾;

- (o) „zonă de restituire îndepărtată” înseamnă toate destinațiile pentru care aceeași parte diferențiată și diferită de zero a restituirii se aplică unui anumit produs, cu excepția destinațiilor excluse pentru respectivul produs, menționate în anexa I;
- (p) „țară fără ieșire la mare” reprezintă o țară terță care nu are propriul port maritim și care este deservită de portul maritim al unei alte țări terțe;
- (q) „transbordare” înseamnă mutarea produselor de pe un mijloc de transport pe altul în scopul transportării lor imediate în țara terță sau în teritoriul de destinație.
- (2) Pentru aplicarea prezentului regulament, restituirile stabilite prin licitație sunt considerate restituiri stabilite în avans.
- (3) În cazul în care o declarație de export face trimitere la mai multe coduri diferite din nomenclatura de restituire sau din Nomenclatura Combinată, intrările corespunzătoare fiecărui cod în parte sunt considerate declarații separate.

TITLUL II

EXPORTURI ÎN ȚĂRI TERȚE

CAPITOLUL 1

Dreptul la restituire

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 3

Fără să aducă atingere articolelor 25, 27 și 28 din prezentul regulament și articolului 4 alineatul(3) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului ⁽³⁾, dreptul la restituire este obținut:

- la părăsirea teritoriului vamal al Comunității, în cazul în care se aplică un singur quantum de restituire pentru toate țările terțe;
- la importul într-o anumită țară terță, în cazul în care se aplică o restituire diferențiată pentru respectiva țară terță.

Articolul 4

(1) Dreptul la restituire este condiționat de prezentarea unei licențe de export cu stabilirea restituirii în avans, cu excepția situațiilor în care se exportă mărfuri.

Cu toate acestea, licența nu este necesară pentru obținerea unei restituirii în următoarele cazuri:

- atunci când cantitățile exportate pentru fiecare declarație de export în parte sunt mai mici sau egale cu cantitățile stabilite în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 376/2008;

⁽¹⁾ JO L 366, 24.12.1987, p. 1.

⁽²⁾ JO L 114, 26.4.2008, p. 3.

⁽³⁾ JO L 312, 23.12.1995, p. 1.

— în cazurile prevăzute în articolele 6, 33, 37, 41, 42 și în articolul 43 alineatul (1);

— în cazurile produselor expediate pentru forțele armate ale statelor membre, care staționează în țări terțe.

(2) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), o licență de export cu stabilirea restituirii în avans este valabilă și pentru exportul unui produs care are un cod de produs de 12 cifre, diferit de cel prevăzut în rubrica 16 din licență, dacă ambele produse aparțin:

— aceleași categorii prevăzute în articolul 13 alineatul (1), al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 376/2008; sau

— același grup de produse, dacă respectivul grup de produse se încadrează acestui scop în conformitate cu procedura menționată la articolul 195 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

În cazurile menționate la primul paragraf se aplică următoarele condiții suplimentare:

— în cazul în care cuantumul restituirii corespunzător produsului real este egal cu sau este mai mare decât cuantumul care este aplicat produsului menționat în rubrica 16 din licență, se aplică acest din urmă cuantumul;

— în cazul în care cuantumul restituirii corespunzător produsului real este mai mic decât cuantumul care este aplicat produsului menționat în rubrica 16 din licență, restituirea care se achită este cea obținută prin aplicarea cuantumulului corespunzător produsului real, minus, cu excepția cazurilor de forță majoră, 20 % din diferența dintre restituirea corespunzătoare produsului menționat în rubrica 16 din licență și restituirea pentru produsul real.

În cazul în care se aplică a doua liniuță din al doilea paragraf și articolul 25 alineatul (3) litera (b), reducerea aplicată la restituirea corespunzătoare produsului și destinației reale se calculează în baza diferenței dintre restituirea corespunzătoare produsului și destinației indicate în licență și restituirea corespunzătoare produsului și destinației reale.

În scopul aplicării dispozițiilor prezentului alineat, ratele de restituire care trebuie luate în considerare sunt cele valabile la data depunerii cererii de licență. Dacă este necesar, aceste rate se rectifică la data acceptării declarației de export.

(3) În cazul aplicării alineatului (1) sau alineatului (2) și articolului 48 pentru aceeași operațiune de export, suma rezultată din aplicarea alineatului (1) sau alineatului (2) se reduce cu suma penalității menționate în articolul 48.

Articolul 5

(1) Prin „data exportului” se înțelege data la care autoritățile vamale acceptă declarația de export în care este menționat faptul că se va solicita o restituire.

(2) Data acceptării declarației de export este determinantă pentru stabilirea:

(a) cuantumulului de restituire aplicabil în cazul în care restituirea nu este stabilită în avans;

(b) oricărei rectificări, după caz, a cuantumulului de restituire care se face în cazul în care aceasta este stabilită în avans;

(c) cantității, naturii și caracteristicilor produsului exportat.

(3) Oricare alt document care are efect juridic identic cu acela al acceptării declarației de export este considerat echivalent cu respectiva acceptare.

(4) Documentul utilizat cu ocazia exportului pentru a beneficia de o restituire trebuie să includă toate informațiile necesare pentru calcularea restituirii și, în special:

(a) pentru produse:

— o descriere, simplificată unde este cazul, a produselor în conformitate cu nomenclatura pentru restituiri la export și codul din nomenclatură privind restituirile, iar în cazul în care aceasta este necesară calcularea restituirii, și compoziția produselor în cauză sau o referire la aceasta;

— greutatea netă a produselor sau, unde este cazul, cantitatea exprimată în unitățile de măsură folosite la calcularea restituirii;

(b) în cazul mărfurilor se aplică dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1043/2005.

(5) De la data acceptării documentului menționat la alineatul (3) și până la părăsirea teritoriului vamal al Comunității, produsele sunt plasate sub control vamal în conformitate cu articolul 4 punctele 13 și 14 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

(6) În cazul în care cantitatea exactă poate fi stabilită doar la finalizarea încărcării în mijloacele de transport, prin derogare de la articolul 282 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, autorizarea de efectuare a declarației de export într-o formă simplificată poate stipula obligativitatea ca declarația simplificată să conțină o estimare a greutății nete a produselor exportate în vrac sau în unități de măsură nestandardizate.

Declarația suplimentară în care este indicată greutatea netă exactă trebuie să fie depusă la finalizarea încărcării. Ea trebuie să fie însoțită de dovada greutății nete exacte încărcate.

Nu se acordă restituiri pentru cantitățile care depășesc 110 % din masa netă estimată. Atunci când masa efectiv încărcată este mai mică de 90 % din masa netă estimată, restituirea pentru masa netă încărcată efectiv se reduce cu 10 % din diferența între restituirea pentru 90 % din masa netă estimată și restituirea pentru masa netă încărcată efectiv. Cu toate acestea, atunci când exportul se desfășoară pe cale maritimă sau pe cale navigabilă interioară și cu condiția ca exportatorul să furnizeze dovada scrisă de la persoana responsabilă pentru mijlocul de transport, din care să rezulte că nu a putut să încarce toate produsele din cauza unor constrângeri inerente specifice mijlocului de transport respectiv sau a supraîncărcării provocate de alți exportatori, restituirea se acordă pentru masa netă încărcată efectiv. Prezentul paragraf se aplică în cazul în care exportatorul a utilizat procedura de vămuire la domiciliu

prevăzută în articolul 283 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, cu condiția ca autoritățile vamale să autorizeze corectarea documentelor în care au fost înregistrate produsele exportate.

Unități nestandardizate se consideră a fi următoarele: animale vii, carcase sau jumătăți de carcase, sferturi de carcase, părți anterioare, picioare, umeri, abdomen și spată.

(7) Persoanele care exportă produse pentru care solicită restituiri au obligația:

- (a) să depună declarația de export la biroul vamal competent, în locul în care produsele vor fi încărcate în mijlocul de transport pentru a fi exportate;
- (b) să informeze biroul vamal respectiv cu cel puțin 24 de ore înainte de începerea operațiunii de încărcare și să menționeze durata aproximativă de încărcare. Autoritățile competente pot prevedea un alt termen decât cel de 24 de ore.

Următoarele locuri pot fi considerate locuri de încărcare pentru transportul produselor destinate exportului:

- (a) în cazul produselor exportate în containere, locul unde acestea sunt încărcate în containere;
- (b) în cazul produselor exportate în vrac, saci, cutii de carton, cutii, sticle etc., care nu sunt încărcate în containere, locul unde este încărcat mijlocul de transport la bordul căruia produsele vor părăsi spațiul vamal al Comunității.

Biroul vamal competent poate autoriza operațiunea de încărcare după acceptarea declarației de export, înainte de expirarea termenului prevăzut la primul paragraf, litera (b).

Mărfurile se identifică prin metode adecvate înainte de momentul indicat pentru începerea operațiunii de încărcare. Este necesar ca biroul vamal competent să poată efectua controale fizice și să poată identifica bunurile care vor fi transportate spre biroul de ieșire din spațiul comunitar vamal.

Dacă primul paragraf nu poate fi aplicat din motive administrative sau din alte motive justificate, declarația de export poate fi depusă numai la un birou vamal competent în statul membru respectiv și, dacă se face o verificare fizică în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1276/2008, toate bunurile prezentate trebuie să fie descărcate. Cu toate acestea, nu este obligatoriu ca toate bunurile să fie descărcate dacă autoritățile competente pot efectua o verificare fizică exhaustivă.

(8) Produsele pentru care se solicită restituiri la export sunt sigilate de către sau sub controlul biroului vamal de export. Articolul 340a și articolul 357 alineatele (2), (3) și (4) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 se aplică *mutatis mutandis*.

Înainte de aplicarea sigiliilor, biroul vamal efectuează un control vizual de conformitate a produselor cu declarațiile de export. Numărul de controale vizuale va fi de cel puțin 10 % în raport cu numărul declarațiilor de export, excluzând declarațiile referitoare la produsele care au făcut obiectul unor controale fizice sau au fost selectate pentru efectuarea unui control fizic în temeiul articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1276/2008. Biroul vamal notează că s-a efectuat acest control în rubrica D din exemplarul de control T5 sau din documentul echivalent acestuia, utilizând una dintre formulările care figurează în anexa II la prezentul regulament.

Articolul 6

Prin derogare de la dispozițiile articolului 5 alineatul (2), în cazul în care cantitățile exportate nu depășesc 5 000 de kilograme de produs per cod al nomenclurii de restituiri pentru cereale sau de 500 de kilograme per cod al nomenclurii de restituiri sau al Nomenclurii Combinată în cazul celorlalte produse și atunci când aceste exporturi implică încărcături frecvente, statul membru poate permite utilizarea ultimei zile din lună la stabilirea restituirii aplicabile sau, dacă restituirea este stabilită în avans, la determinarea oricărei rectificări care trebuie operată la aceasta.

În cazul în care restituirea este stabilită în avans sau este stabilită prin licitație, licența trebuie să fie valabilă în ultima zi a lunii în care este efectuat exportul.

Exportatorii autorizați să utilizeze de această procedură nu pot face uz de procedura obișnuită pentru cantitățile prevăzute în primul paragraf.

Faptul generator al cursului de schimb aplicabil restituirii este cel prevăzut la articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1913/2006.

Articolul 7

(1) Fără să aducă atingere dispozițiilor articolelor 15 și 27, achitarea restituirii este condiționată de prezentarea dovezii faptului că produsele din declarația acceptată de export au părăsit teritoriul vamal al Comunității în stare nealterată în termen de 60 de zile de la această acceptare.

Cu toate acestea, cantitățile de produse luate ca probe în momentul îndeplinirii formalităților vamale de export și care nu au fost apoi returnate sunt considerate că nu au fost scoase din greutatea netă de produse din care în realitate au fost luate.

(2) La aplicarea prezentului regulament, proviziile alimentare livrate platformelor marine de foraj și extracție definite la în articolul 41 alineatul (1) litera (a) sunt considerate că au părăsit teritoriul vamal al Comunității.

(3) Congelarea nu afectează conformitatea produselor cu dispozițiile alineatului (1).

Situația este aceeași și în cazul reambalării, dacă respectiva reambalare nu duce la o modificare a codului produsului în nomenclatura de restituiri sau codului mărfii în Nomenclatura Combinată. Reambalarea poate fi efectuată numai după ce autoritățile vamale și-au dat acordul.

În cazul în care are loc reambalarea, documentul de control T5 va fi completat corespunzător.

Adăugarea sau schimbarea de etichete poate fi autorizată în aceleași condiții ca și reambalarea menționată în paragrafele al doilea și al treilea.

(4) În cazul în care din motive de forță majoră un exportator nu poate respecta termenul menționat în alineatul (1), respectivul termen, la solicitarea exportatorului, poate fi prelungit cu o perioadă pe care autoritățile competente ale statului membru exportator o consideră ca fiind necesară în împrejurările respective.

Articolul 8

Dacă înainte de a părăsi teritoriul vamal al Comunității un produs trecut într-o declarație vamală acceptată traversează un alt teritoriu al Comunității decât cel al statului membru exportator, dovada că produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității se va face prin prezentarea originalului documentului de control T5 andosat corespunzător.

Se completează, *inter alia*, rubricile 33, 103, 104 și, atunci când este cazul, 105 din documentul de control. În rubrica 104 se va face consemnarea corespunzătoare.

În cazul în care se solicită restituiri, rubrica 107 cuprinde una dintre mențiunile prevăzute în anexa III.

Articolul 9

Exportatorul menționează rata restituirilor la export în euro pe unitate de produs sau unitate de marfă la data stabilirii în avans a acestora, după cum se menționează în licența de export sau în certificatul prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 376/2008 sau în certificatul de restituire prevăzut la capitolul III din Regulamentul (CE) nr. 1043/2005, la rubrica 44 din declarația de export sau din echivalentul acesteia în format electronic și la rubrica 106 din exemplarul de control T5 sau din echivalentul acestuia. În cazul în care restituirile la export nu au fost stabilite în avans, pot fi utilizate informații privind plățile anterioare de restituiri pentru aceleași produse sau mărfuri, însă nu mai vechi de 12 luni. În cazul în care produsul sau marfa de export în cauză nu traversează frontiera unui alt stat membru și dacă moneda națională nu este euro, ratele restituirilor pot fi menționate în moneda națională.

Autoritățile competente pot excepta exportatorul de la cerințele prevăzute la primul paragraf dacă administrația folosește un sistem prin intermediul căruia serviciilor implicate li se notifică aceleași informații.

Exportatorul poate alege să menționeze una dintre formulările care figurează în anexa IV pentru declarațiile de export și pentru documentele de control T5 și documentele echivalente care acoperă restituiri la export a căror valoare este de sub 1 000 de euro.

Articolul 10

(1) În scopul acordării de restituiri în cazul exportului pe mare se aplică următoarele dispoziții speciale:

(a) În cazul în care documentul de control T5 sau documentul național care face dovada că produsele au părăsit teritoriul vamal al Comunității este andosat de autoritățile competente, produsele în cauză nu pot fi returnate și nu pot rămâne ca mărfuri depozitate temporar sau sub altă destinație vamală pe teritoriul vamal al Comunității, decât pentru transbordare într-unul sau mai multe porturi situate în același stat membru sau în alt stat membru în decursul a maximum 28 de zile, cu excepția cazurilor de forță majoră. Acest termen limită nu se aplică în cazul în care produsele au părăsit definitiv ultimul port de pe teritoriul vamal al Comunității în termenul inițial de 60 de zile.

(b) Restituirile sunt achitate sub condiția:

- declarației exportatorului cu privire la faptul că produsele nu sunt transbordate în alt port al Comunității; sau
- prezentarea dovezii respectării literei (a), la agenția plătitoare. Această dovadă constă îndeosebi din documentul sau documentele de transport sau o copie sau fotocopia a acestora, care acoperă produsele din momentul plecării din primul port în care documentele menționate la litera (a) au fost andosate și până la sosirea în țara terță în care sunt descărcate.

Declarațiile menționate la prima liniuță fac obiectul verificărilor corespunzătoare prin sondaj, efectuate de agenția plătitoare. În acest scop se solicită dovada menționată la a doua liniuță.

În cazurile în care exportul se efectuează pe nave care operează un serviciu direct de transport spre o țară terță fără escală în nici un alt port al Comunității, statele membre pot aplica o procedură simplificată pentru aplicarea primei liniuțe.

(c) În locul condițiilor prevăzute la litera (b), statul membru de destinație a documentului de control T5 sau statul membru care utilizează un document național cu titlu de dovadă poate să prevadă că exemplarul de control T5 sau documentul național care dovedește că produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității se consideră vizat numai la prezentarea unui document de transport care indică o destinație finală în afara teritoriului vamal al Comunității.

În acest caz, una dintre mențiunile prevăzute în anexa V este adăugată de autoritatea competentă a statului membru de destinație a documentului de control T5 sau a statului membru unde se utilizează un document național cu titlu de probă în caseta „Controlul utilizării și/sau destinației” la rubrica „Observații” a documentului de control T5 sau la rubrica corespondentă a documentului național.

Aplicarea dispozițiilor de la prezenta literă face obiectul unor controale corespunzătoare prin sondaj efectuate de agenția plătitoare.

(d) În cazul în care se constată că nu au fost respectate condițiile prevăzute la litera (a), ziua sau zilele care depășesc termenul de 28 de zile sunt considerate, în sensul articolului 47, zile cu care s-a depășit termenul prevăzut la articolul 7.

(2) În scopul acordării de restituiri la exportul rutier, pe căi navigabile interioare sau feroviar, se aplică următoarele dispoziții speciale:

(a) în cazul în care documentul de control T5 sau documentul național care face dovada că produsele au părăsit teritoriul vamal al Comunității a fost andosat de autoritățile competente, produsele în cauză nu pot fi returnate și nu pot rămâne ca mărfuri depozitate temporar sau sub altă destinație vamală pe teritoriul vamal al Comunității decât pentru o operațiune de tranzit în decursul a maximum 28 de zile, cu excepția cazurilor de forță majoră. Acest termen nu se aplică în cazul în care produsele în cauză au părăsit definitiv teritoriul vamal al Comunității în termenul inițial de 60 de zile.

(b) Aplicarea dispozițiilor de la litera (a) este verificată de agenția plătitoare prin controale corespunzătoare efectuate prin sondaj. În aceste cazuri sunt solicitate documentele de transport care însoțesc produsele până la sosirea lor în țara terță unde urmează să fie descărcate.

În cazul în care se constată că nu au fost respectate condițiile prevăzute la litera (a), ziua sau zilele care depășesc termenul de 28 de zile sunt considerate, în sensul articolului 47, zile cu care s-a depășit termenul prevăzut la articolul 7.

Dacă sunt depășite atât termenul de 60 de zile stabilit în articolul 7 alineatul (1), cât și termenul de 28 de zile stabilit la litera (a), suma cu care este redusă restituirea sau partea forfețară a garanției este egală cu suma cea mai mare dintre cele prevăzute pentru cele două depășiri.

(3) În scopul acordării de restituiri pentru export aerian, se aplică următoarele dispoziții speciale:

(a) Documentul de control T5 sau documentul național care face dovada că produsele au părăsit teritoriul vamal al Comunității pot fi andosate de către autoritățile competente doar la prezentarea unui document de transport care indică o destinație finală în afara teritoriului vamal al Comunității.

(b) În cazul în care se constată după îndeplinirea formalităților prevăzute la litera (a) că produsele au rămas, cu excepția cazurilor de forță majoră, pentru o perioadă mai mare de 28 de zile în scopul transbordării pe unul sau mai multe aeroporturi de pe teritoriul vamal al Comunității, ziua sau zilele care depășesc termenul de 28 de zile sunt considerate, în sensul articolului 47, zile cu care s-a depășit termenul prevăzut la articolul 7.

Dacă sunt depășite atât termenul de 60 de zile stabilit în articolul 7 alineatul (1), cât și termenul de 28 de zile stabilit la prezenta literă, suma cu care este redusă restituirea sau partea forfețară a garanției este egală cu suma cea mai mare dintre cele prevăzute pentru cele două depășiri.

(c) Aplicarea dispozițiilor prezentului alineat face obiectul unor controale corespunzătoare efectuate prin sondaj de către agenția plătitoare.

(d) Termenul de 28 de zile menționat la litera (b) nu se aplică în cazul în care produsele în cauză au părăsit definitiv teritoriul vamal al Comunității în termenul inițial de 60 de zile.

Articolul 11

(1) În cazul în care, în statul membru de export, produsul este plasat sub unul dintre regimurile de tranzit comunitar simplificat propriu mărfurilor exportate pe calea ferată sau în containere mari, menționate în articolele 412-442a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, pentru a fi transportate spre o gară de destinație sau pentru a fi livrate unui recepționar în afara teritoriului vamal al Comunității, plata restituirii nu este condiționată de prezentarea exemplarului de control T5.

(2) În vederea aplicării alineatului (1), biroul vamal competent se asigură că în documentul emis în vederea achitării restituirii este trecută formula „Leșit de pe teritoriul vamal al Comunității în regim comunitar simplificat de tranzit pentru transport feroviar sau în containere mari”.

(3) Biroul vamal unde sunt plasate produsele sub un regim dintre cele prevăzute la alineatul (1), nu poate autoriza modificarea contractului de transport astfel încât transportul să se termine pe teritoriul Comunității, dacă nu este stabilit faptul că:

— în cazul achitării restituirii, respectiva restituire a fost rambursată; sau

— autoritățile în cauză au luat măsurile necesare pentru ca restituirea să nu fie achitată.

Cu toate acestea, în cazul în care restituirea a fost achitată în aplicarea dispozițiilor alineatului (1), iar produsul nu a părăsit teritoriul vamal al Comunității în termenul stabilit, biroul vamal competent informează despre acest lucru agenția care răspunde de achitarea restituirii și îi pune la dispoziție cât mai repede posibil toate datele necesare. În aceste cazuri restituirea este considerată ca fiind sumă plătită fără just temei.

(4) În cazul în care un produs care circulă în regimul de tranzit comunitar extern, prevăzut la articolele 91-97 din regulamentul (CEE) nr. 2913/92, sau în regimul de tranzit comun, prevăzut în Convenția privind regimul de tranzit comun între Comunitatea Economică Europeană și Republica Austria, Republica Finlanda, Republica Islanda, Regatul Norvegiei, Regatul Suediei și Confederația Elvețiană ⁽¹⁾, este plasat într-un stat membru diferit de cel exportator într-unul dintre regimurile prevăzute la alineatul (1) pentru a fi transportat către o stație de destinație sau pentru a fi livrat către un destinatar din afara teritoriului vamal al Comunității, biroul vamal în care produsul este plasat într-unul dintre regimurile menționate mai sus completează la rubrica „Observații” din caseta „Controlul utilizării și/sau destinației” de pe spatele

⁽¹⁾ JO L 226, 13.8.1987, p. 2.

exemplarului original al documentului de control T5 una dintre mențiunile prevăzute în anexa VI.

În cazul în care contractul de transport este modificat în sensul terminării transportului pe teritoriul Comunității, dispozițiile alineatului (3) se aplică *mutatis mutandis*.

(5) În cazul în care un produs este preluat pe calea ferată în statul membru exportator sau în alt stat membru și circulă în regim de tranzit comunitar extern sau în regim de tranzit comun, în cadrul unui contract de transport combinat rutier și feroviar, pentru a fi transportat pe calea ferată către o destinație din afara teritoriului vamal al Comunității, biroul vamal de care aparține sau biroul vamal situat cel mai aproape de terminalul de cale ferată unde este preluat transportul pe calea ferată completează la rubrica „Observații” din caseta „Controlul utilizării și/sau destinației” de pe spatele exemplarului original al documentului de control T5 una dintre mențiunile prevăzute în anexa VII.

Atunci când un contract de transport pentru transport combinat rutier și feroviar este modificat astfel încât respectivul transport să se termine pe teritoriul Comunității în loc de exteriorul acestuia, administrațiile căilor ferate nu pot proceda la executarea contractului modificat fără acordul prealabil al biroului de plecare; în astfel de cazuri, dispozițiile alineatului (3) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 12

(1) Restituirile se acordă pentru produsele care, indiferent de situația vamală a ambalajelor, sunt de origine comunitară și se află în liberă circulație în Comunitate.

Cu toate acestea, pentru produsele din sectorul zahărului menționate la articolul 162 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) și litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, este aplicabilă numai condiția ca acestea să fie în liberă circulație.

(2) Pentru acordarea restituirii, produsele sunt considerate drept având origine comunitară dacă sunt obținute în întregime pe teritoriul Comunității sau dacă ultima transformare sau prelucrare substanțială a acestora a avut loc pe teritoriul Comunității, în conformitate cu dispozițiile articolului 23 sau articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

Cu toate acestea, fără a se aduce atingere dispozițiilor alineatului (4), nu îndeplinesc condițiile pentru restituire produsele obținute din:

- (a) materiale de proveniență comunitară; și
- (b) materiale agricole care fac obiectul regulamentelor menționate la articolul 1, care au fost importate din țări terțe și care nu au suferit o transformare substanțială pe teritoriul Comunității.

(3) În cazul în care restituirea este acordată cu condiția ca produsul să aibă origine comunitară, exportatorul are obligația de a declara originea așa cum este aceasta definită la alineatul (2) în conformitate cu reglementările comunitare în vigoare.

(4) În cazul în care sunt exportate produse compuse care îndeplinesc condițiile pentru acordarea unei restituiri la export pentru unul sau mai multe dintre ingredientele care intră în compoziția lor, restituirea pentru acesta sau acestea din urmă este acordată în funcție de respectarea de către ingredientul sau ingredientele respective a condițiilor stabilite la alineatul (1).

Restituirea este acordată și în cazul în care ingredientul sau ingredientele pentru care se solicită restituirea au avut inițial origine comunitară și/sau au fost în liberă circulație, astfel cum se prevede la alineatul (1), și nu mai sunt în regim de liberă circulație doar datorită faptului că au fost încorporate în alte produse.

(5) În sensul alineatului (4), restituirile pentru următoarele produse se consideră restituiri stabilite în baza unui ingredient:

- (a) produse din sectoarele cereale, ouă, orez, zahăr, lapte și produse lactate, exportate sub forma mărfurilor menționate în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1043/2005;
- (b) zahăr alb și zahăr brut clasificate la codul NC 1701, izoglucoză clasificată la codurile NC 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 și 1702 90 30 și siropuri de sfeclă și trestie de zahăr clasificate la codurile NC 1702 60 95 și 1702 90 95, încorporate în produsele menționate la articolul 1 litera (j) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007;
- (c) produse din sectorul laptelui și produselor lactate și zahăr exportate sub formă de produse clasificate la codurile NC de la 0402 10 91 la 0402 10 99, 0402 29, 0402 99, de la 0403 10 31 la 0403 10 39, de la 0403 90 31 la 0403 90 39, de la 0403 90 61 la 0403 90 69, de la 0404 10 26 la 0404 10 38, de la 0404 10 72 la 0404 10 84 și de la 0404 90 81 la 0404 90 89, precum și exportate sub formă de produse clasificate la codul NC 0406 30, care nu sunt produse originare din statele membre sau produse provenind din țări terțe care sunt în liberă circulație în statele membre.

Articolul 13

(1) Quantumul de restituire care se aplică pentru amestecurile care se încadrează în capitolele 2, 10 sau 11 din Nomenclatura Combinată este acela care se aplică:

- (a) în cazul amestecurilor în care unul dintre ingrediente reprezintă cel puțin 90 % din greutate, pentru respectivul ingredient;
- (b) în cazul altor amestecuri, pentru acel ingredient pentru care se aplică cel mai scăzut quantum de restituire. În cazul în care unul sau mai multe ingrediente nu dau dreptul la o restituire, nu se achită nici o restituire pentru respectivul amestec.

(2) Pentru calcularea restituirilor care se aplică mărfurilor prezentate în seturi și mărfurilor compozite, fiecare componentă este considerată ca fiind un produs separat.

(3) Alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul amestecurilor, mărfurilor prezentate în seturi și mărfurilor compozite pentru care sunt stabilite reguli speciale de calcul.

Articolul 14

Dispozițiile pentru stabilirea în avans a restituirilor și pentru rectificările care se fac la acestea se aplică doar pentru produsele pentru care este stabilit un quantum de restituire egal sau mai mare decât zero.

Secțiunea 2

Restituirea diferențiată

Articolul 15

În cazul în care quantumul de restituire diferă în funcție de destinație, restituirile sunt achitate în funcție de condițiile suplimentare stabilite în articolele 16 și 17.

Articolul 16

(1) În termen de 12 luni de la data acceptării declarației de export, produsele:

- (a) trebuie să fi fost importate în aceeași stare în țara terță sau într-una dintre țările terțe pentru care se aplică restituirea; sau
- (b) trebuie să fi fost descărcate în aceeași stare într-o zonă de restituire îndepărtată pentru care se aplică restituirea în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 24 alineatul (1) litera (b) și la articolul 24 alineatul (2).

Cu toate acestea, se pot acorda prelungiri ale acestui termen limită în conformitate cu articolul 46.

(2) Se consideră că produsele au fost importate în aceeași stare dacă nu există nici o dovadă de transformare a lor.

Următoarele operațiuni, destinate să asigure conservarea produselor, pot fi efectuate înainte de importul acestora, fără să pună în discuție conformitatea cu dispozițiile dispozițiile alineatului (1):

- (a) verificarea stocului;
- (b) aplicarea de marcaje, sigilii, etichete sau alte semne distinctive similare pe produse, mărfuri sau pe ambalajele lor, cu condiția ca această operațiune să nu confere produselor o origine aparentă diferită de cea reală;
- (c) modificarea marcajelor sau a numerelor de pe colete ori schimbarea etichetelor, cu condiția ca această operațiune să nu confere produselor o origine aparentă diferită de cea reală;

(d) ambalarea, dezambalarea, schimbarea ambalajului sau repararea ambalajului, cu condiția ca aceste operațiuni să nu confere produselor o origine aparentă diferită de cea reală;

(e) aerisirea;

(f) refrigerarea; și

(g) congelarea.

Un produs este, de asemenea, considerat ca fiind importat în aceeași stare atunci când a fost transformat înainte de a fi importat, cu condiția ca transformarea să fie efectuată în țara terță în care sunt importate toate produsele rezultate în urma acestei transformări.

(3) Un produs este considerat importat atunci când au fost finalizate toate formalitățile vamale de import și îndeosebi cele privitoare la colectarea taxelor de import în țara terță.

(4) Diferența de restituire se achită pentru cantitatea de produse care au trecut prin formalitățile vamale de import în țara terță; cu toate acestea, nu se va ține cont de nici o diferență cantitativă care poate să apară pe parcursul transportului ca rezultat al unor cauze naturale și care sunt recunoscute de autoritățile competente sau datorită prelevării de eşantioane în conformitate cu dispozițiile articolului 7 alineatul (1) al doilea paragraf.

Articolul 17

(1) Dovada finalizării formalităților vamale pentru import este furnizată, la alegerea exportatorului, sub forma unuia dintre următoarele documente:

(a) documentul vamal, o copie sau o fotocopie a acestuia sau o copie imprimată a unor informații echivalente înregistrate pe suport electronic de către autoritatea vamală competentă; această copie, fotocopie sau copie imprimată trebuie să fie autenticată ca fiind conformă cu originalul de către unul dintre următoarele organisme:

(i) instituția care a andosat documentul original sau care a înregistrat pe suport electronic informațiile echivalente;

(ii) o agenție oficială din țara terță în cauză;

(iii) o agenție oficială a unui stat membru din țara terță în cauză;

(iv) agenția care răspunde de achitarea restituirii;

(b) un certificat de descărcare și import întocmit de o societate autorizată și specializată în plan internațional în materie de control și supraveghere (denumită în continuare „societate de supraveghere”), în conformitate cu normele stabilite în anexa VIII capitolul III, utilizând modelul prevăzut în anexa IX; data și numărul documentului vamal de import trebuie să fie trecute pe certificatul în cauză.

La cererea exportatorului, o agenție plăitoare poate renunța la cerința de autentificare prevăzută la primul paragraf litera (a) în cazul în care poate verifica dacă au fost îndeplinite formalitățile vamale de import accesând informațiile înregistrate pe suport electronic deținute de autoritățile competente ale țării terțe sau în numele acestora.

(2) În cazul în care exportatorul nu poate obține documentul ales în conformitate cu litera (a) sau cu litera (b) de la alineatul (1), chiar dacă a luat măsurile corespunzătoare, sau dacă autenticitatea sau, în general, fiabilitatea documentului furnizat este pusă la îndoială, se poate prezenta o dovadă a îndeplinirii formalităților vamale la import pe baza unuia sau mai multora dintre următoarele documente:

- (a) o copie a documentului de descărcare emis sau andosat în țara terță pentru care se achită o restituire;
- (b) un certificat de descărcare eliberat de un serviciu oficial al unuia dintre statele membre, stabilit în sau având competențe pentru țara de destinație, cu respectarea condițiilor stabilite și în conformitate cu modelul prevăzut de anexa X, care să ateste, printre altele, că produsul a părăsit locul descărcării sau cel puțin că, din câte se cunoaște, produsul nu a făcut obiectul unei încărcări ulterioare în vederea reexportării;
- (c) un certificat de descărcare eliberat de o societate de supraveghere autorizată, în conformitate cu normele prevăzute de anexa VIII capitolul III, pe baza modelului prevăzut de anexa XI, care să ateste, printre altele, că produsul a părăsit locul descărcării sau cel puțin că, din câte se cunoaște, produsul nu a făcut obiectul unei încărcări ulterioare în vederea reexportării;
- (d) un document bancar emis de intermediari acceptați care funcționează pe teritoriul Comunității, prin care se certifică, în cazul țărilor terțe enumerate în anexa XII, că plata pentru exporturile în cauză este creditată prin ei în contul exportatorului;
- (e) un certificat de acceptare a livrării emis de un organism oficial al țării terțe în cauză, în cazul cumpărării de către acea țară sau de către un organism oficial al țării respective sau în cazul unei operațiuni de ajutor alimentar ajutoare alimentare;
- (f) o declarație de acceptare a livrării emisă fie de o organizație internațională, fie de o organizație umanitară agreată de statul membru exportator, în cazul unei operațiuni de ajutor alimentar;
- (g) o declarație de acceptare a livrării, emisă de un organism dintr-o țară terță ale cărei licitații sunt acceptate în conformitate cu articolul 47 din Regulamentul (CEE) nr. 376/2008, în cazul unei achiziții de către respectivul organism.

(3) În toate situațiile, exportatorii trebuie să prezinte o copie sau o fotocopie a documentelor de transport, care să se refere la transportul produselor pentru care a fost întocmită declarația de export.

La cererea exportatorului, în cazul transportului maritim al containerelor, un stat membru poate accepta informații echivalente celor cuprinse în documentele de transport în cazul în care sunt generate de un sistem informatic gestionat de un terț responsabil cu transportul containerelor la locul de destinație, cu condiția ca respectivul terț să fie specializat în astfel de operațiuni, iar statul membru să fi confirmat că securitatea sistemului informatic al acestuia îndeplinește criteriile stabilite într-o versiune aplicabilă perioadei în cauză a unuia dintre standardele recunoscute pe plan internațional, prevăzute la punctul 3B din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 885/2006 al Comisiei ⁽¹⁾.

(4) În anumite cazuri speciale care urmează a fi stabilite, în conformitate cu procedura menționată în articolul 195 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, Comisia poate să stabilească faptul că doada efectuării importului, menționată la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, se face sub forma unui anumit document sau în oricare alt mod.

Articolul 18

(1) O societate de supraveghere care dorește să elibereze certificatele menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) litera (c) trebuie să fie autorizată de autoritatea competentă a statului membru în care își are sediul.

(2) Societatea de supraveghere trebuie să fie autorizată la cerere pe o perioadă de trei ani, iar autorizația poate fi reînnoită, dacă societatea îndeplinește condițiile prevăzute de anexa VIII capitolul I. Autorizația este valabilă în toate statele membre.

(3) Autorizația societății trebuie să precizeze dacă autorizația de a elibera certificatele prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) litera (c) este valabilă în întreaga lume sau se limitează la un anumit număr de țări terțe.

Articolul 19

(1) Societatea de supraveghere trebuie să acționeze cu respectarea normelor prevăzute de anexa VIII capitolul II punctul 1.

Dacă una sau mai multe dintre condițiile prevăzute de normele menționate mai sus nu sunt respectate, statul membru care a autorizat societatea de supraveghere suspendă autorizația pe perioada necesară pentru remedierea situației.

(2) Statul membru care a autorizat societatea de supraveghere va controla prestațiile și comportamentul acesteia în conformitate cu condițiile prevăzute de anexa VIII capitolul II punctul 2.

Articolul 20

Statele membre care au autorizat societăți de supraveghere prevăd un sistem eficient de sancțiuni pentru cazurile în care o societate de supraveghere autorizată a eliberat certificate false.

⁽¹⁾ JO L 171, 23.6.2006, p. 90.

Articolul 21

(1) Statul membru care a autorizat o societate de supraveghere retrace imediat autorizația acesteia:

— dacă societatea de supraveghere nu mai îndeplinește condițiile de autorizare prevăzute de anexa VIII capitolul I; sau

— dacă societatea de supraveghere a eliberat sistematic certificate false în mod repetat. În acest caz, sancțiunea menționată la articolul 20 nu se aplică.

(2) Retragerea autorizației este fie totală fie limitată la anumite părți sau activități ale societății de supraveghere, în funcție de natura neregulilor constatate.

(3) În cazul în care un stat membru retrace autorizația unei societăți de supraveghere care aparține unui grup de societăți, statele membre în care se găsesc societăți de supraveghere autorizate aparținând aceluiași grup suspendă autorizațiile acestor societăți pe o perioadă de până la trei luni în vederea efectuării investigațiilor necesare pentru a verifica dacă aceste societăți de supraveghere prezintă, de asemenea, neregulile constatate la societatea de supraveghere a cărei autorizație a fost retrasă.

În aplicarea primului paragraf, un grup de societăți cuprinde toate societățile al căror capital este deținut, direct sau indirect, în proporție de peste 50 %, de o singură societate-mamă, precum și societatea-mamă însăși.

Articolul 22

(1) Autorizarea societăților de supraveghere se notifică de către statele membre Comisiei.

(2) Statul membru care a retras sau suspendat o autorizație informează de îndată celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta, indicând neregulile pentru care autorizația a fost retrasă sau suspendată

Notificarea statelor membre se transmite serviciilor centrale ale statelor membre a căror listă figurează în anexa XIII.

(3) Comisia publică periodic, spre informare, o listă actualizată a societăților de supraveghere autorizate de statele membre.

Articolul 23

(1) Certificatele menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) litera (c), eliberate după data retragerii sau suspendării autorizației, nu sunt valabile.

(2) Statele membre refuză să accepte certificatele prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) litera (c), în cazul în care constată nereguli sau lipsuri în aceste certificate. În cazul în care certificatele au fost eliberate de o societate de supraveghere autorizată de către un alt stat membru, statul membru care constată neregulile informează statul membru care a acordat autorizația cu privire la acestea.

Articolul 24

(1) Statele membre pot scuti exportatorii de la prezentarea dovezilor prevăzute la articolul 17, cu excepția documentului de transport sau a echivalentului său electronic menționat la articolul 17 alineatul (3), în ceea ce privește o declarație de export care conferă dreptul la o restituire, în cazul în care:

- (a) partea diferențiată a restituirii nu depășește:
 - (i) 2 400 EUR, în cazul în care țara terță sau teritoriul de destinație apare în anexa XIV;
 - (ii) 12 000 EUR, în cazul în care țara terță sau teritoriul de destinație nu apare în anexa XIV; sau
- (b) portul de destinație este situat în zona de restituire îndepărtată pentru produsul în cauză.

(2) Scutirea prevăzută la alineatul (1) litera (b) se aplică numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) produsele sunt transportate în containere, iar transportul containerelor către portul de descărcare se realizează pe cale maritimă;
- (b) documentul de transport menționează ca destinație țara indicată în declarația de export sau un port utilizat în mod curent pentru descărcarea produselor destinate unei țări fără ieșire la mare care este, totodată, țara de destinație menționată în declarația de export;
- (c) dovada de descărcare se face în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) litera (a), (b) sau (c).

La cererea exportatorului, în cazul transportului maritim al containerelor, un stat membru poate accepta ca dovada descărcării menționată la primul paragraf litera (c) să fie făcută prin prezentarea unor informații echivalente celor cuprinse în documentul de descărcare, în cazul în care sunt generate de un sistem informatic gestionat de un terț responsabil cu transportul containerelor și descărcarea acestora la locul de destinație, cu condiția ca respectivul terț să fie specializat în astfel de operațiuni, iar statul membru să fi confirmat că securitatea sistemului informatic al acestuia îndeplinește criteriile stabilite într-o versiune aplicabilă perioadei în cauză a unuia dintre standardele recunoscute pe plan internațional, prevăzute la punctul 3B din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 885/2006.

Dovada descărcării poate fi prezentată în conformitate cu dispozițiile primului paragraf litera (c) sau cu cele ale paragrafului al doilea fără ca exportatorul să trebuiască să prezinte dovada că a parcurs toate etapele necesare pentru obținerea documentului menționat la articolul 17 alineatul (1) litera (a) sau (b).

(3) Eligibilitatea pentru scutirile menționate la alineatul (1) litera (a) este automată, cu excepția cazului în care se aplică alineatul (4).

Eligibilitatea pentru scutirea menționată la alineatul (1) litera (b) se acordă pe o perioadă de trei ani, printr-o autorizație scrisă eliberată înainte de export, la solicitarea exportatorului. Exportatorii care utilizează respectivele autorizații menționează numărul autorizației în cererea de plată.

(4) În cazul în care statul membru consideră că produsele pentru care exportatorul solicită o scutire în temeiul prezentului articol au fost exportate către o altă țară decât cea menționată în declarația de export sau, după caz, către o țară din afara zonei de restituire îndepărtate relevante pentru care s-a stabilit restituirea, sau în cazul în care exportatorul a divizat în mod artificial o operațiune de export cu scopul de a beneficia de o scutire, statul membru retrage de îndată dreptul de eligibilitate al exportatorului în cauză pentru orice scutire prevăzută la prezentul articol.

Exportatorul în cauză nu mai este eligibil pentru nicio altă scutire în temeiul prezentului articol pe o perioadă de doi ani de la data retragerii autorizației.

În cazul retragerii, dreptul de eligibilitate pentru restituiri la export pentru produsele în cauză încetează să mai existe, iar restituirile sunt rambursate, cu excepția cazului în care exportatorul poate furniza dovada prevăzută la articolul 17 pentru produsele în cauză.

În afară de aceasta, dreptul de eligibilitate pentru restituiri la export încetează să mai existe pentru produsele care fac obiectul oricărei declarații de export întocmite după data înfăptuirii acțiunii care a condus la retragerea dreptului de eligibilitate, iar restituirile sunt rambursate, cu excepția cazului în care exportatorul poate furniza dovada prevăzută la articolul 17 pentru produsele în cauză.

Articolul 25

(1) Prin derogare de la dispozițiile articolului 15 și fără să se aducă atingere articolului 27, la solicitarea exportatorului se achită o parte din restituire dacă se face dovada că produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității.

(2) Partea din restituire menționată la alineatul (1) este calculată prin folosirea celui mai scăzut quantum de restituire, minus 20 % din diferența dintre quantumul stabilit în avans și quantumul cel mai scăzut, absența stabilirii unui quantum fiind considerată ca fiind quantumul cel mai scăzut.

În cazul în care suma de achitat nu depășește 2 000 EUR, statele membre pot amâna plata sumei până la plata integrală a restituirii, cu excepția cazurilor în care exportatorul declară că nu va mai depune cerere pentru nici o sumă suplimentară pentru exporturile în cauză.

(3) În cazul în care nu este respectată destinația înscrisă în rubrica 7 din licențele emise în condiții de stabilire în avans a restituirii:

(a) atunci când quantumul restituirii care corespunde destinației reale este egal sau mai mare decât quantumul care se aplică pentru destinația înscrisă în rubrica 7, este aplicat quantumul pentru destinația înscrisă în rubrica 7;

(b) atunci când quantumul de restituire care corespunde destinației reale este mai mic decât quantumul care se aplică pentru destinația înscrisă în rubrica 7, restituirea care se plătește este:

— aceea care se obține prin aplicarea quantumului care corespunde destinației reale;

— redusă cu 20 % din diferența dintre restituirea pentru destinația înscrisă în rubrica 7 și restituirea pentru destinația reală, cu excepția cazurilor de forță majoră.

Pentru aplicarea prezentului articol, nivelele de restituire care se iau în considerare sunt acelea care se aplică la data depunerii cererii pentru licență. Aceste nivele sunt rectificate, atunci când este cazul, la data acceptării declarației de export sau a declarației de plată.

În cazul în care pentru aceeași operațiune de export se aplică primul și al doilea paragraf al acestui alineat și articolul 48, suma obținută prin aplicarea primului paragraf este diminuată cu penalitățile prevăzute în articolul 48.

(4) În cazul în care un quantum de restituire este stabilit în cadrul unei licitații și contractul în cauză include o clauză privind o destinație obligatorie, nu se ține cont la calcularea celui mai scăzut quantum de restituire de nici o restituire periodică stabilită sau de faptul că nu este stabilită nici o astfel de restituire pentru destinația respectivă la data depunerii cererii de licență sau la data acceptării declarației de export.

Articolul 26

(1) Alineatele (2) și (5) se aplică în cazul exportării unui produs conform unei licențe de export sau unui certificat de stabilire în avans a restituirilor în care este specificată o destinație obligatorie.

(2) În cazul în care produsul nu ajunge la destinație, este achitată doar acea parte din restituire care rezultă în urma aplicării articolului 25 alineatul (2).

(3) În cazul în care, în caz de forță majoră, produsul este livrat la o altă destinație decât aceea pentru care a fost emisă licența, la solicitarea exportatorului se achită o restituire dacă acesta face dovada situației de forță majoră și a destinației reale a produsului; dovada destinației reale a produsului se face în conformitate cu articolele 16 și 17.

(4) În cazul aplicării alineatului (3), restituirea care se aplică este egală cu aceea care este stabilită pentru destinația reală, dar nu poate fi mai mare decât aceea care este aplicată pentru destinația înscrisă în rubrica 7 din licența emisă în condiții de stabilire în avans a restituirii.

Nivelele de restituire se rectifică, atunci când este cazul, la data acceptării declarației de export sau a declarației de plată.

(5) Pentru a beneficia de restituirea stabilită în avans, în cazul în care un produs este exportat cu o licență emisă în conformitate cu articolul 47 din Regulamentul (CE) nr. 376/2008, iar restituirea diferă în funcție de destinație, exportatorul, în plus față de dovezile menționate în articolul 17 din prezentul regulament, trebuie să prezinte organismului specificat în invitația la licitație precizat în licență și dovada că produsul a fost livrat în țara terță importatoare.

Secțiunea 3

**Măsuri specifice de protejare a intereselor
financiare ale Comunității***Articolul 27*

(1) În cazul în care:

- (a) există îndoieli serioase în privința destinației reale a produsului; sau
- (b) există probabilitatea ca produsul să fie reimportat pe teritoriul Comunității, datorită unei diferențe dintre valoarea restituirii aplicabile pentru produsul exportat și valoarea taxei nepreferențiale de import care este aplicată pentru un produs identic la data acceptării declarației de export; sau
- (c) există suspiciuni clare că produsul, în starea sa nemodificată sau după ce a fost transformat într-o țară terță, va fi reimportat pe teritoriul Comunității în regim de scutire vamală sau cu un quantum redus de taxe vamale;

restituirea într-un quantum unic sau partea de restituire menționată în articolul 25 alineatul (2) se va achita doar dacă produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității în conformitate cu articolul 7 și dacă,

- (i) în cazul unei restituirii nediferențiate, produsul a fost importat într-o țară terță în termen de 12 luni de la data acceptării declarației de export sau a trecut prin operații de transformare sau prelucrare substanțiale în această perioadă, în înțelesul articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;
- (ii) în cazul unei restituirii diferențiate în funcție de destinație, produsul a fost importat în starea sa nemodificată într-o anumită țară terță în termen de 12 luni de la data acceptării declarației de export.

Articolele 16 și 17 se aplică la importurile în țări terțe.

Autoritățile competente ale statelor membre mai pot solicita și dovezi suplimentare pentru toate restituirile, care să le convingă de faptul că produsul a ajuns în realitate pe piața țării terțe importatoare sau a trecut prin operațiuni de transformare sau prelucrare substanțială, în înțelesul articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

Termenul limită poate fi prelungit cu termene suplimentare, acordate în conformitate cu dispozițiile articolului 46 din prezentul regulament.

(2) Statele membre aplică alineatul (1) la inițiativa lor, cât și la cererea Comisiei.

Dispozițiile referitoare la cazul avut în vedere la alineatul (1) litera (b) nu se aplică dacă circumstanțele concrete ale tranzacției în cauză, luându-se în considerație mai ales costurile legate de transport, conduc la probabilitatea excluderii riscului reimportării. Mai mult, statele membre pot să nu aplice dispozițiile referitoare la cazul avut în vedere la alineatul (1) litera (b) atunci când cuantumul restituirii este egal cu sau mai mic de 500 EUR pentru declarația de export în cauză.

(3) În cazul în care se aplică dispozițiile alineatului (1) și produsul, după părăsirea teritoriului vamal al Comunității, dispăre în tranzit ca urmare a unei situații de forță majoră:

- (a) în cazul unei restituirii nediferențiate este achitată integral restituirea;
- (b) în cazul unei restituirii diferențiate este achitată partea de restituire stabilită în conformitate cu articolul 25.
- (4) Alineatul (1) se aplică anterior achitării restituirii.

Cu toate acestea, restituirea este considerată necuvenită și trebuie returnată în cazul în care autoritățile competente constată, chiar și după achitarea restituirii:

- (a) că produsul a fost distrus sau deteriorat anterior plasării sale pe piața unei țări terțe sau anterior transformării sau prelucrării sale substanțiale într-o țară terță în sensul articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, atunci când exportatorul nu poate dovedi în mod satisfăcător pentru autoritățile competente că exportul s-a desfășurat în condiții economice care în mod normal ar fi îngăduit comercializarea produsului într-o țară terță, fără a aduce atingere dispozițiilor celui de-al doilea paragraf din articolul 28 alineatul (2) din prezentul regulament;
- (b) că produsul se încadrează în prevederile unui acord de suspendare a taxelor din țara terță, la 12 luni după data exportării de pe teritoriul Comunității, fără ca în țara terță să fi făcut obiectul unei transformări sau prelucrări substanțiale în sensul articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 și că exportul nu a fost efectuat sub forma unei tranzacții comerciale obișnuite;
- (c) că produsul exportat este reimportat pe teritoriul Comunității fără să fi făcut obiectul unei transformări sau prelucrări substanțiale în sensul articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, că taxa nepreferențială la import este mai mică decât restituirea acordată și că exportul nu a fost efectuat sub forma unei tranzacții comerciale obișnuite;
- (d) că produsele exportate, menționate în anexa XV, sunt reimportate pe teritoriul Comunității:
 - după ce au fost prelucrate sau transformate într-o țară terță fără să atingă cuantumul de transformare prevăzut la articolul 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92; și
 - se încadrează în categoria pentru care se aplică o taxă de import redusă sau zero, raportată la un quantum nepreferențial la taxele la import.

Statele membre trebuie să anunțe în scris și fără întârziere Comisia în cazul în care constată că alte produse în afară de acelea incluse în anexa XV constituie un risc de denaturare a comerțului.

Dispozițiile menționate la literele (c) și (d) nu se aplică în cazurile în care sunt aplicate dispozițiile capitolului 2 („Mărfuri returnate”) al Titlului VI din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 sau în cazul în care produsele sunt reimportate după cel puțin de doi ani de la data efectuării exportului.

Dispozițiile articolului 48 nu se aplică în cazurile menționate la literele (b), (c) și (d).

Secțiunea 4

Cazuri în care nu se acordă restituire

Articolul 28

(1) Pentru produsele care la data acceptării declarației de export nu sunt calitativ sănătoase și care nu prezintă o calitate adecvată pentru comercializare nu se acordă restituire.

Se consideră că produsele îndeplinesc condițiile stabilite în primul paragraf dacă ele pot fi comercializate pe teritoriul Comunității în condiții normale, conform descrierii făcute în cererea pentru restituire și dacă, în cazul în care respectivele produse sunt destinate consumului uman, utilizarea lor în acest scop nu este interzisă sau substanțial îngrădită din cauza caracteristicilor sau stării lor.

Încadrarea produselor în cerințele precizate în primul paragraf se verifică în conformitate cu standardele și practicile în vigoare pe teritoriul Comunității.

Cu toate acestea, restituirea este acordată și în cazurile în care în țara de destinație produsele exportate sunt supuse unor condiții obligatorii speciale, îndeosebi legate de condițiile de sănătate și igienă, care nu corespund standardelor și practicilor în vigoare pe teritoriul Comunității. Este sarcina exportatorului ca la solicitarea autorității competente să facă dovada că produsele corespund acestor condiții obligatorii în vigoare în țara de destinație.

Suplimentar, pentru anumite produse pot fi adoptate dispoziții speciale.

(2) În cazul în care produsul a fost calitativ sănătos și de o calitate adecvată comercializării atunci când a părăsit teritoriul Comunității, acesta are dreptul la acea parte din restituire care este calculată în conformitate cu dispozițiile articolului 25 alineatul (2), cu excepția cazurilor în care se aplică articolul 27. Cu toate acestea, el pierde dreptul acesta atunci când există dovada că:

- nu mai este calitativ sănătos și de o calitate adecvată comercializării din cauza unui viciu ascuns, care devine evident mai târziu;
- nu a putut fi vândut consumatorului final deoarece termenul său de garanție era prea apropiat de data efectuării exportului.

În cazul în care, anterior efectuării formalităților vamale pentru realizarea importului într-o țară terță, există dovada că produsul nu mai este calitativ sănătos și de o calitate adecvată comercializării, el nu mai are dreptul la partea diferențiată de restituire.

(3) Nu se acordă nici o restituire pentru produsele care depășesc cuantumul maxim permis de radioactivitate conform legislației comunitare. Nivelele care se aplică produselor, indiferent de originea lor, sunt acelea stabilite în articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 733/2008 al Consiliului (1).

Articolul 29

(1) Nu se aplică niciun fel de restituire în cazul exporturilor supuse unei taxări sau al altor impuneri la export stabilite în avans sau determinate în cadrul unei licitații.

(2) În cazul unui produs compozit, atunci când este stabilită în prealabil o prelevare sau o altă taxă la export în baza unuia sau a mai multor ingrediente ale produsului, nu se acordă nici o restituire pentru respectivul ingredient sau pentru respectivele ingrediente.

Articolul 30

Nu se acordă nici un fel de restituire pentru produsele care sunt vândute sau distribuite la bordul navelor și care ulterior pot fi reintroduse pe teritoriul Comunității cu scutire de taxe, conform Regulamentului (CEE) nr. 918/83 al Consiliului (2).

CAPITOLUL 2

Avansuri în contul restituirilor la export

Articolul 31

(1) La solicitarea exportatorului, statele membre plătesc în avans restituirile, integral sau parțial, la acceptarea declarației de export, în condițiile constituirii unei garanții egale cu avansul plus 10 %.

Statele membre pot stabili condițiile privitoare la cererile pentru achitarea în avans a unei părți din restituire.

(2) Suma care urmează să fie achitată în avans este calculată prin folosirea cuantumului de restituire care se aplică în cazul destinației declarate, rectificată, atunci când este cazul, cu celelalte sume prevăzute în reglementările comunitare.

(3) Statele membre pot opta să nu aplice alineatul (1) atunci când suma de achitat nu depășește 2 000 EUR.

(1) JO L 201, 30.7.2008, p. 1.

(2) JO L 105, 23.4.1983, p. 1.

Articolul 32

(1) În cazul în care suma achitată în avans este mai mare decât suma care se achită în realitate la export în cauză sau pentru exporturi echivalente, autoritatea competentă demarează neîntârziat procedura prevăzută în articolul 29 din Regulamentul (CEE) nr. 2220/85 pentru returnarea de către exportator a diferenței dintre aceste două sume, plus 10 %.

Cu toate acestea, surplusul de 10 % nu se recuperează în cazul în care din motive de forță majoră:

- nu se poate face dovada cerută de prezentul Regulament pentru obținerea dreptului la restituire; sau
- produsul ajunge la o altă destinație decât destinația pentru care a fost calculat avansul.

(2) În cazul în care produsul nu ajunge la destinația pentru care a fost calculat avansul din cauza unei nereguli comise de un terț în detrimentul exportatorului și acesta din urmă informează imediat, din proprie inițiativă și în scris, autoritățile competente cu privire la acest aspect și rambursează restituirea plătită în avans, suma suplimentară prevăzută în alineatul 1 se limitează la dobânda datorată pentru perioada scursă de la primirea avansului și restituirea lui, calculată în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) al patrulea paragraf.

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care autoritățile competente au atenționat deja în scris exportatorul cu privire la intenția lor de a efectua o verificare sau dacă exportatorul a aflat despre această intenție într-un alt mod.

(3) După reimportarea în cadrul regimului mărfurilor returnate, exportul produselor echivalente care se încadrează în același cod al Nomenclaturii Combinată este considerat un export echivalent, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile indicate în articolul 44 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 376/2008.

Primul paragraf se aplică numai în cazul în care regimul privind bunurile returnate este utilizat în statul membru în care declarația de export privind bunurile exportate inițial a fost acceptată sau în statul membru de origine în conformitate cu articolul 15 din Directiva 97/78/CE a Consiliului (1).

TITLUL III

ALTE TIPURI DE EXPORT ȘI CAZURILE SPECIALE

CAPITOLUL 1

Destinații considerate ca exporturi de pe teritoriul Comunității și proviziile alimentare

Articolul 33

(1) Pentru aplicarea prezentului regulament, se consideră exporturi de pe teritoriul vamal al Comunității următoarele:

- (a) livrările de provizii alimentare furnizate în cadrul Comunității pentru:
 - navele destinate navigației maritime;

(1) JO L 24, 30.1.1998, p. 9.

— aeronavele care efectuează curse internaționale, inclusiv zboruri în cadrul Comunității;

- (b) livrările destinate organizațiilor internaționale stabilite pe teritoriul Comunității;
- (c) livrările destinate forțelor armate staționate pe teritoriul unui stat membru, dar care nu servesc sub comanda acestuia.

(2) Dispozițiile alineatului (1) se aplică numai dacă importurile de produse de același tip din țări terțe și care sunt destinate aceluiași utilizări sunt scutite de taxe la import în statul membru în cauză.

(3) Livrările de produse către antrepozitele situate pe teritoriul Comunității și care aparțin organizațiilor internaționale specializate în ajutoare umanitare, destinate operațiunilor de ajutor alimentar în țări terțe, se consideră exporturi de pe teritoriul vamal al Comunității.

Autorizația pentru aplicarea primului paragraf se acordă de către autoritățile competente ale statului membru de depozitare, care stabilește statutul vamal al antrepozitului și ia măsurile necesare pentru a se asigura că produsele în cauză ajung la destinație.

(4) Dispozițiile articolului 5 alineatul (7) nu se aplică în cazul produselor livrate care intră sub incidența prezentului articol. Cu toate acestea, statele membre pot lua măsurile necesare pentru a permite verificarea produselor.

Articolul 34

(1) În cazul livrărilor menționate în articolele 33 și 41, statele membre, prin derogare de la dispozițiile articolului 5, pot autoriza următoarea procedură pentru plata restituirilor. Exportatorii autorizați să urmeze această procedură nu pot urma în același timp procedura normală pentru aceleași produse.

Autorizația poate fi limitată la anumite locuri de încărcare din statul membru exportator. Autorizația poate acoperi încărcarea în alte state membre, caz în care se aplică articolul 8.

(2) Pentru produsele încărcate în fiecare lună, în conformitate cu dispozițiile prezentului articol, se ia în considerare ultima zi a lunii pentru a stabili rata restituirii care se aplică.

Faptul generator al cursului de schimb aplicabil restituirii este cel menționat la articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1913/2006.

(3) În cazul în care restituirea se stabilește în cadrul unei licitații, licența trebuie să fie valabilă în ultima zi a lunii.

(4) Exportatorii trebuie să țină un registru de control care să conțină următoarele informații:

- (a) datele necesare identificării produselor în conformitate cu articolul 5 alineatul (4);

(b) numele sau numărul de înregistrare al navei (navelor) sau aeronavei (aeronavelor) în care sunt încărcate produsele;

(c) data încărcării.

Datele menționate în primul paragraf vor fi trecute în registru cel mai târziu în prima zi lucrătoare de după data încărcării. Cu toate acestea, în cazul în care încărcarea se face în alt stat membru, aceste date vor fi trecute în registru cel târziu în prima zi lucrătoare de după data în care exportatorul trebuia să primească notificarea încărcării produselor.

Totodată, exportatorii trebuie să coopereze la toate verificările pe care statele membre le vor considera necesare și să păstreze registrele de control cel puțin trei ani de la sfârșitul anului calendaristic curent.

(5) Statele membre pot hotărî ca registrele să fie înlocuite cu documentele folosite pentru fiecare dintre livrări, pe care autoritățile vamale au certificat data încărcării.

(6) Alineatele (2) și (5) se aplică *mutatis mutandis* pentru livrările menționate în articolul 33 alineatul (1) literele (b) și (c).

Articolul 35

(1) În sensul articolului 33 alineatul (1) litera (a), produsele destinate consumului la bordul aeronavelor sau navelor de pasageri, inclusiv feriboturi, și care sunt preparate anterior încărcării se consideră că au fost preparate la bordul acelor mijloace de transport.

(2) Alineatul (1) se aplică doar dacă exportatorul a pus la dispoziție dovezi suficiente cu privire la cantitatea, tipul și caracteristicile produselor de bază anterior pregătirii lor, pentru care se solicită restituirea.

(3) Regimul prevăzut de articolului 37 cu privire la antrepoziții pentru provizii alimentare poate fi aplicat pentru produsele preparate menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

Articolul 36

(1) Nu se plătesc restituiri dacă produsele pentru care au fost acceptate declarații de export nu au ajuns la o destinație dintre cele menționate în articolul 33, în aceeași stare, în termen de 60 de zile de la respectiva acceptare.

(2) Articolul 7 alineatele (3) și (4) se aplică în cazurile menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

(3) În cazul în care, anterior ajungerii la o destinație dintre cele menționate în articolul 33, un produs pentru care există o declarație de export acceptată traversează un alt teritoriu al Comunității decât cel al statului membru în care a avut loc această acceptare, dovada ajungerii produsului la destinația specificată se va face cu ajutorul documentului de control T5.

Se completează rubricile 33, 103, 104 și, după caz, 105. Rubrica 104 se andosează corespunzător.

(4) Formularul 302, care însoțește produsele livrate forțelor armate în conformitate cu dispozițiile articolului 33 alineatul (1) litera (c), se echivalează cu documentul de control T5 menționat la alineatul (3) din prezentul articol, atunci când primirea produselor este certificată pe formular de către autoritățile militare competente.

Articolul 37

(1) Statele membre pot plăti exportatorilor în avans restituirea în condițiile speciale stabilite mai jos, în cazul în care se face dovada că în termen de 30 de zile de la acceptarea declarației de export și cu excepția cazurilor de forță majoră, produsele au fost depuse în amplasamente care se află sub controlul organelor vamale și sunt destinate aprovizionării cu alimente în cadrul Comunității a:

- (a) navelor destinate navigației maritime; sau
- (b) aeronavelor care efectuează zboruri internaționale, inclusiv zboruri în cadrul Comunității; sau
- (c) platformelor de foraj și extracție menționate la articolul 41.

În sensul prezentului articol, amplasamentele aflate sub controlul organelor vamale, denumite în continuare „antrepozite de provizii alimentare”, și antrepozițiile trebuie să primească o autorizație specială.

(2) Statele membre pe teritoriile cărora sunt amplasate antrepozitele de provizii alimentare acordă autorizația doar pentru antrepozițiile și antrepozitele de provizii alimentare care oferă garanțiile necesare. Autorizația este revocabilă.

Autorizația se acordă doar antrepozițiilor care se angajează în scris:

- (a) să plaseze la bord produsele în aceeași stare sau congelate și/sau după ambalare pentru provizii alimentare în cadrul Comunității a:
 - navelor destinate navigației maritime; sau
 - aeronavelor care efectuează zboruri internaționale, inclusiv zboruri în cadrul Comunității; sau
 - platformelor de foraj și extracție menționate în articolul 41;
- (b) să țină un registru care să permită autorităților competente să desfășoare orice verificare care este necesară și din care să rezulte în special:
 - data intrării în antrepoziția de provizii alimentare;
 - numerele de identificare ale documentelor vamale care însoțesc produsele și datele biroului vamal în cauză;

- informațiile cerute pentru identificarea produselor în conformitate cu articolul 5 alineatul (4);
 - data la care produsele părăsesc antrepozitul de produse alimentare;
 - numerele de înregistrare și numele (dacă există) navei sau aeronavei pe care sunt încărcate produsele sau numele oricărui antrepozit în care sunt transferate;
 - data de plasare la bord;
- (c) să păstreze registrul cel puțin trei ani de la terminarea anului calendaristic curent;
- (d) să coopereze la orice verificare și, îndeosebi, la verificările periodice, pe care autoritățile competente le consideră necesare pentru controlarea respectării dispozițiilor prezentului alineat;
- (e) să plătească orice sumă care este solicitată cu titlu de restituire a rambursării în cazul în care se aplică articolul 39.
- (3) Sumele plătite exportatorilor în conformitate cu alineatul (1) se consemnează ca plăți în contul organismului care acordă avansul.

Articolul 38

- (1) În cazul în care o declarație de export este acceptată într-un stat membru în care este situat antrepozitul de provizii alimentare, la intrarea mărfurilor în antrepozitul de provizii alimentare autoritățile vamale competente andosează documentul național folosit la obținerea plății în avans a restituirii cu o declarație din care să rezulte că produsele respectă dispozițiile articolului 37.
- (2) În cazul în care declarația de export este acceptată în alt stat membru decât acela în care se află antrepozitul de provizii alimentare, dovada amplasării produselor într-un antrepozit de provizii alimentare se va face prin documentul de control T5.

Se completează casetele 33, 103 și 104 și, după caz, 105 din documentul de control T5. Documentul menționat anterior se completează la rubrica „Diverse” din caseta 104 cu una dintre mențiunile prevăzute în anexa XVI.

Biroul vamal competent al statului membru de destinație, după verificarea faptului că produsele au fost trecute în registrul prevăzut la articolul 37 alineatul (2), andosează documentul de control cu o declarație din care să rezulte că produsele au fost plasate în antrepozit.

Articolul 39

- (1) În cazul în care se constată că un produs plasat într-un antrepozit de produse alimentare nu a ajuns sau nu este în starea necesară trimiterii la destinația specificată, antrepozitarul plătește o sumă fixă autorității competente în statul membru în care se face stocarea.

- (2) Suma fixă menționată în alineatul (1) se calculează astfel:
- (a) se stabilește totalul taxelor la import aplicabile unui produs identic la punerea în liberă circulație în statul membru în care se face antrepozitia;
 - (b) suma obținută în conformitate cu litera (a) este apoi mărită cu 20 %.

Cuantumul folosit pentru calculul drepturilor la import este:

- (a) cel aplicabil în ziua în la care produsul a ajuns la destinație, alta decât cea specificată, sau în ziua de la care nu a mai fost disponibil pentru a fi trimis la destinația specificată; sau
 - (b) pentru cazul în care acea zi nu poate fi determinată, cuantumul aplicabil la data în care s-a aflat că nu s-a respectat destinația obligatorie.
- (3) În cazul în care antrepozitarul poate dovedi că suma plătită în avans pentru produsul în cauză este mai mică decât suma fixă calculată în conformitate cu alineatul (2), el plătește doar suma plătită în avans, mărită cu 20 %.

Cu toate acestea, în cazul în care suma este plătită în avans într-un alt stat membru, ea se majorează cu 40 %. În astfel de cazuri, în ceea ce privește statele membre antrepozitare care nu aparțin uniunii monetare europene, suma se convertește în moneda națională a statului membru antrepozitar folosind cursul de schimb pentru euro din ziua folosită pentru calcularea taxelor menționate în alineatul (2) primul paragraf litera (a).

- (4) Plata prevăzută în acest articol nu acoperă pierderile ce apar în timpul stocării într-un antrepozit de produse alimentare datorate diminuării naturale sau ambalării.

Articolul 40

- (1) Cel puțin o dată la 12 luni autoritățile competente ale statelor membre în care se află localizate antrepozitele de produse alimentare efectuează o verificare fizică a produselor stocate.

Cu toate acestea, în cazul în care intrarea produselor și ieșirea lor din antrepozitele de produse alimentare fac obiectul verificărilor fizice permanente de către autoritățile vamale, autoritățile competente pot limita verificarea la controlul documentelor produselor antrepozitate.

- (2) Autoritățile competente ale statelor membre antrepozitare pot autoriza transferul produselor către alte antrepozite de produse alimentare.

În astfel de cazuri, datele celui de-al doilea antrepozit vor fi trecute în registrele primului. Cel de-al doilea antrepozit și cel de-al doilea antrepozitar trebuie să fie, de asemenea, autorizați în mod special în vederea aplicării procedurii privind antrepozitele de produse alimentare.

După ce produsele au fost plasate sub control în cel de-al doilea antrepozit, antrepozitarul acestuia devine răspunzător pentru orice sumă plătită în conformitate cu articolul 39.

(3) În cazul în care al doilea antrepozit de produse alimentare nu este situat în același stat membru cu primul, vor fi furnizate dovezi că produsele au fost plasate în al doilea antrepozit prin originalul la documentul de control T5, care va purta una dintre mențiunile stabilite în articolul 38 alineatul (2).

Biroul vamal competent din statul membru de destinație însoțește copia de control T5 cu o declarație care să arate că produsele au intrat în antrepozit, după verificarea înscrierii în registrul la care face referire articolul 37 alineatul (2).

(4) În cazul în care produsele sunt luate din antrepozit și duse la bordul unei nave într-un alt stat membru decât cel în care au fost antrepozitate, trebuie furnizată dovada realizării acestui fapt în conformitate cu articolul 36 alineatul (3).

(5) Dovada plasării sub control în alt antrepozit de produse alimentare, dovada distribuirii la bordul unei nave comunitare și dovada livrării în conformitate cu articolul 41 și articolul 42 alineatul (3) litera (a) trebuie furnizate, cu excepția cazurilor de forță majoră, în 12 luni de la ridicarea produselor din antrepozit, articolul 46 alineatele (3), (4) și (5) aplicându-se *mutatis mutandis*.

CAPITOLUL 2

Cazuri speciale

Articolul 41

(1) În scopul stabilirii cuantumului restituirilor de acordat, sunt asimilate livrărilor menționate la articolul 33 alineatul (1) litera (a) livrarea produselor de consum:

- (a) către platformele de forare și extracție, inclusiv facilitățile conexe care oferă servicii de sprijin pentru astfel de operațiuni, localizate în interiorul platoului continental european sau al platoului continental din partea neeuropeană a Comunității, dar dincolo de zona de trei mile de la linia de bază folosită pentru determinarea apelor teritoriale ale statului membru; și
- (b) în largul mării, către vase militare și vase auxiliare sub pavilionul unui stat membru.

„Produse de consum” înseamnă produsele care sunt pentru consum strict la bordul navei.

(2) Alineatul (1) se aplică doar în cazul în care cuantumul restituirii este mai mare decât cel mai mic cuantum.

Statele membre pot aplica aceste dispoziții tuturor livrărilor de produse de consum numai dacă:

- (a) se furnizează un certificat de recepționare la bord; și

(b) în cazul platformelor:

- livrarea se face în cadrul operațiunilor recunoscute ca normale de autoritățile competente ale statului membru de unde are loc transportul către platformă. Legat de aceasta, porturile sau locurile de încărcare, tipul de vas – pentru livrarea pe mare – și tipul de containere și de ambalare, cu excepția cazurilor de forță majoră, sunt cele utilizate în mod normal;
- vasul de transport sau elicopterul este condus de o persoană fizică sau juridică ale cărei acte sunt disponibile în Comunitate pentru a fi consultate și care oferă suficiente detalii despre călătorie sau zbor.

(3) Certificatele de recepționare la bord menționate la alineatul (2) litera (a) trebuie să furnizeze informații complete referitoare la produse și numele și/sau alte detalii de identificare a platformei sau a vasului militar sau auxiliar către care au fost livrate și data livrării. Statele membre pot solicita să li se ofere informații suplimentare.

Un astfel de certificat este semnat:

- (a) în cazul unei platforme, de o persoană pe care operatorii platformei o consideră responsabilă cu produsele de consum. Autoritățile competente iau măsurile necesare pentru a garanta autenticitatea tranzacției. Statele membre informează Comisia despre măsurile luate;
- (b) în cazul vaselor maritime sau auxiliare: de către autoritățile maritime.

Prin derogare de la alineatul (2), în cazul livrărilor către platforme, statele membre pot scuti exportatorii de la obligativitatea prezentării certificatelor de recepționare la bord în cazul livrărilor:

- (a) care se califică pentru o restituire ce nu depășește 3 000 EUR per export;
- (b) care oferă garanții adecvate satisfăcătoare statului membru în privința sosirii la destinație a produsului; și
- (c) pentru care se prezintă documentele de transport și dovada plății.

(4) Autoritățile competente ale statului membru care acordă restituirea procedează la verificarea cantităților declarate ca livrate la platforme prin verificarea documentelor exportatorului și operatorului de pe vas sau elicopter. Ele mai trebuie să se asigure că totalul mărfurilor pentru antrepozitare, conform prezentului articol, nu depășește necesitățile echipajului.

În scopul aplicării primului paragraf, în cazul în care este necesar, se poate solicita sprijinul autorităților competente din alte state membre.

(5) Atunci când articolul 8 se aplică livrărilor efectuate pe o platformă, documentul de control T5 se completează, la rubrica „Diverse” din caseta 104, cu una dintre mențiunile prevăzute în anexa XVII.

(6) În cazurile în care se aplică articolul 37, antrepozitarul se angajează să înregistreze în registrul menționat la litera (b) a articolului 37 alineatul (2) detaliile platformei către care este trimis fiecare transport, numele/numărul vasului/elicopterului și data livrării la bord. Certificatele de recepționare la bord menționate la alineatul (3) al doilea paragraf litera (a) din prezentul articol se consideră a face parte din aceste registre.

(7) Statele membre iau măsurile necesare în vederea ținerii unui jurnal cu cantitățile produselor, defalcate după sector, livrate la platformă și care se încadrează în acest articol.

Articolul 42

(1) În scopul determinării cuantumului restituirilor ce trebuie acordate, livrările de produse pentru aprovizionare în afara Comunității sunt asimilate livrărilor menționate de la articolul 33 alineatul (1) litera (a).

(2) În cazul în care cuantumul restituirii diferă în funcție de destinație, se va aplica alineatul (1) cu condiția să fie furnizată dovada că produsele efectiv plasate la bord sunt aceleași cu cele care au părăsit teritoriul de autoritate vamală al Comunității în acest scop.

(3) Pentru aplicarea prezentului articol, „livrare directă” înseamnă livrarea unui container sau a unui transport nefragmentat de produse plasat la bordul unui vas.

(4) Dovada prevăzută la alineatul (2) se furnizează în felul următor:

(a) dovada livrării directe pe vas pentru aprovizionare este furnizată printr-un document vamal sau un document contrasemnat de autoritățile vamale ale țării terțe de plasare la bord; astfel de documente pot fi întocmite în conformitate cu modelul prestabilit în anexa XVIII.

Ele trebuie completate în una sau mai multe limbi oficiale ale Comunității și într-o limbă folosită în țara terță interesată;

(b) în cazul în care produsele exportate nu constituie o livrare directă și se află sub supravegherea vamală în țara terță de destinație înainte de livrarea la bord pentru aprovizionare, dovada unei astfel de livrări la bordul vasului se furnizează prin intermediul următoarelor documente:

— un document vamal sau un document contrasemnat de autoritățile vamale ale țării terțe care atestă faptul că conținutul unui container sau al unui transport de produse nefragmentat a fost plasat într-un antrepozit de produse alimentare și că produsele care îl compun sunt folosite doar pentru aprovizionare cu alimente; astfel de documente pot fi întocmite în conformitate cu modelul prezentat în anexa XVIII; și

— un document vamal sau un document contrasemnat de autoritățile vamale ale țării terțe de plasare la bord care atestă că toate produsele din container sau transport au părăsit definitiv depozitul și au fost livrate la bord și care specifică numărul de livrări parțiale; astfel de documente pot fi întocmite după modelul din anexa XVIII;

(c) în cazul în care documentele menționate la litera (a) și la litera (b) a doua liniuță nu pot fi furnizate, statul membru poate accepta dovada sub forma unui certificat de recepționare semnat de căpitan sau de un alt ofițer de serviciu și purtând ștampila vasului.

În cazul în care documentele menționate la litera (b) a doua liniuță nu pot fi furnizate, statul membru poate accepta ca dovadă un certificat de recepționare semnat de un angajat al liniei aeriene și purtând ștampila acesteia;

(d) documentele menționate la litera (a) și la litera (b) a doua liniuță nu sunt acceptate de statele membre dacă nu oferă detalii complete despre produsele livrate la bord și nu atestă data distribuției și numărul de înregistrare și numele (dacă este cazul) al vasului sau aeronavei. Pentru a fi sigure că întreaga cantitate a produselor livrate pentru aprovizionare corespunde necesităților normale ale echipajului și pasagerilor vasului sau aeronavei în cauză, statele membre pot solicita furnizarea de informații suplimentare sau documente.

(5) În toate cazurile, în sprijinul cererilor de plată trebuie prezentată o copie sau fotocopy a documentului de transport și a celui ce face dovada plății pentru produsele destinate aprovizionării.

(6) Produsele plasate sub regimul articolului 37 nu pot să fie folosite pentru livrările prevăzute la alineatul (4) litera (b) din prezentul articol.

(7) Articolul 24 se aplică *mutatis mutandis*.

(8) Articolul 34 nu se aplică în cazurile prevăzute de prezentul articol.

Articolul 43

(1) Prin derogare de la articolul 161 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, produsele expediate în insula Heligoland se consideră că sunt exportate în scopul aplicării dispozițiilor referitoare la plata restituirilor.

(2) Produsele transportate în San Marino nu se consideră ca fiind exportate în scopul aplicării dispozițiilor referitoare la plata restituirilor.

Articolul 44

(1) Produsele reexportate în conformitate cu articolul 883 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 nu pot beneficia de restituire, cu excepția cazului în care cererile de restituire sau de remitere a taxelor la import sunt respinse ulterior și când sunt îndeplinite celelalte condiții de oferire a restituirii.

(2) Atunci când produsele sunt reexportate în cadrul procedurii menționate la alineatul (1), acea procedură trebuie menționată în documentul menționat la articolul 5 alineatul (4).

Articolul 45

În cazul exporturilor având ca destinație:

- forțele armate staționate într-o țară terță, sub comanda unui stat membru sau a unei organizații internaționale din care face parte cel puțin un stat membru;
- organizațiilor internaționale stabilite într-o țară terță, din care face parte cel puțin un stat membru;
- corpurilor diplomatice stabilite într-o țară terță,

și pentru care exportatorul nu poate furniza dovada menționată în articolul 17 alineatul (1) sau (2), produsele se consideră ca fiind importate de țara terță pe al cărei teritoriu sunt staționate sau, după caz, stabilite astfel de forțe armate, organizații internaționale, corpuri diplomatice, la momentul prezentării dovezii de plată pentru produse, precum și a unei confirmări de livrare emisă de forțele armate, organizațiile internaționale sau corpurile diplomatice destinate din respectiva țară terță.

TITLUL IV

PROCEDURA DE PLATĂ A RESTITUIRILOR

CAPITOLUL 1

Generalități*Articolul 46*

(1) Restituirile se achită doar de către statul membru pe al cărui teritoriu este acceptată declarația de export, la depunerea unei cereri speciale de către exportator.

Cererile de restituire se fac:

- (a) în scris, în care sens statele membre pot stabili un formular special; sau
- (b) prin transmisie computerizată, în conformitate cu regulile ce urmează a fi stabilite de autoritățile competente.

Statele membre pot să decidă, cu toate acestea, că cererile de restituire trebuie depuse exclusiv în conformitate cu una dintre metodele menționate în paragraful al doilea.

În sensul prezentului alineat, dispozițiile articolului 199 alineatele (2) și (3) și ale articolelor 222, 223 și 224 din Regulamentul CEE nr. 2454/93 se aplică *mutatis mutandis*.

(2) Cu excepția cazurilor de forță majoră, documentele pentru plata restituirii sau eliberarea garanției trebuie înaintate în decurs de 12 luni de la data la care este acceptată declarația de export.

În cazul în care licența de export folosită pentru tranzacția de export ce oferă dreptul la restituire este emisă de un stat membru diferit de statul membru exportator, documentele referitoare la restituire trebuie să conțină o fotocopie a ambelor fațete ale licenței adnotată corespunzător.

(3) În cazul în care documentul de control T5 sau, atunci când este cazul, documentul național care dovedește ieșirea de pe teritoriul vamal al Comunității nu este returnat biroului de plecare sau organismului centralizator în decurs de trei luni de la emitere din motive independente de voința exportatorului, acesta din urmă poate să depună o cerere motivată la agenția competentă prin care să solicite ca alte documente să fie considerate echivalente.

Documentele care trebuie prezentate trebuie să includă:

- (a) în cazul în care documentul de control sau documentul național a fost emis ca dovadă a faptului că produsele au părăsit teritoriul vamal al Comunității:
 - o copie sau fotocopie a documentului de transport; și
 - un document care atestă că produsul a fost prezentat biroului vamal într-o țară terță sau unul sau mai multe din documentele menționate la articolul 17 alineatele (1), (2) și (4).

Documentul menționat la a doua liniuță nu poate fi solicitat în cazul exporturilor pentru care restituirea nu depășește 2 400 EUR; în astfel de cazuri, totuși, exportatorul este ținut să prezinte dovada de efectuare a plății.

În cazul exporturilor către țări terțe care sunt semnate ale Convenției privind regimul de tranzit comun, se consideră documente însoțitoare exemplarul 5 pentru returnare al documentului de tranzit comun, cu ștampilele acestor țări, o fotocopie certificată sau o notificare de la biroul vamal de plecare;

- (b) în cazul în care se aplică articolele 33, 37 sau 41, o confirmare de la biroul vamal responsabil pentru verificarea destinației în cauză, care să ateste că au fost îndeplinite condițiile de andosare a documentului de control T5 de către biroul respectiv; sau
- (c) în cazul în care se aplică articolul 33 alineatul (1) litera (a) sau articolul 37, certificatul de recepționare menționat la articolul 42 alineatul (3) litera (c) și un document care să ateste plata pentru produsele destinate aprovizionării cu alimente.

În sensul prezentului alineat, certificatul de la biroul vamal de ieșire, care atestă că a fost prezentat documentul de control T5 și arată seria și biroul emitent al documentului de control și data la care produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității, este echivalent cu documentul de control T5.

Dispozițiile alineatului 4 se aplică în ceea ce privește prezentarea dovezii echivalente.

(4) În cazul în care, deși a depus toate diligențele, exportatorul nu a putut să obțină și să înainteze documentele necesare în conformitate cu articolul 17 în termenul stabilit la alineatul (2) din prezentul articol, i se pot acorda, la cerere, termene suplimentare în care să furnizeze aceste documente.

(5) Cererile pentru alte documente ce vor fi considerate echivalente menționate la alineatul (3), însoțite sau nu de documente justificative, precum și cererile privind termene suplimentare, menționate la alineatul (4) trebuie depuse în termenul stabilit la alineatul (2). Cu toate acestea, dacă acele cereri sunt depuse în termen de 6 luni după data limită, se aplică dispozițiile articolului 47 alineatul (2) primul paragraf.

(6) În cazul în care se aplică articolul 34, cererile de achitare a restituirii trebuie depuse, cu excepția cazurilor de forță majoră, în termen de 12 luni după luna de livrare; cu toate acestea, autorizațiile menționate la articolul 34 alineatul (1) pot stipula obligația exportatorilor de a depune cererile de plată într-un termen mai scurt.

(7) Autoritățile competente ale statelor membre pot solicita traducerea tuturor documentelor referitoare la cererile de restituire în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru în cauză.

(8) Plățile menționate la alineatul (1) se efectuează de către autoritățile competente în termen de trei luni din ziua în care acestea intră în posesia tuturor documentelor și informațiilor necesare pentru soluționarea cererii, cu excepția următoarelor cazuri:

- (a) de forță majoră; sau
- (b) în cazul în care s-a deschis o anchetă administrativă cu privire la stabilirea dreptului la restituire. În astfel de cazuri, plata se face doar după ce se recunoaște dreptul de restituire; sau
- (c) pentru aplicarea compensației menționate la articolul 49 alineatul (2) al doilea paragraf.

(9) Statele membre pot decide să nu acorde restituiri, în cazul în care quantumul acestora este mai mic sau egal cu 100 euro pentru o declarație de export.

Articolul 47

(1) În cazul în care au fost îndeplinite toate condițiile stabilite prin reglementările comunitare pentru a proba dreptul la o restituire, altele decât respectarea unuia dintre termenele stabilite în articolul 7 alineatul (1), articolul 16 alineatul (1) și articolul 37 alineatul (1), se aplică următoarele reguli:

- (a) restituirea se reduce mai întâi cu 15 %;
- (b) restul de restituire, denumită în continuare „restituire redusă”, va fi micșorată în continuare după cum urmează:
 - (i) 2 % din restituirea redusă se pierde pentru fiecare zi care depășește termenul stabilit în articolul 16 alineatul (1);
 - (ii) 5 % din restituirea redusă se pierde pentru fiecare zi cu care se depășește termenul stabilit în articolul 7 alineatul (1);
 - (iii) 10 % din restituirea redusă se pierde pentru fiecare zi care depășește termenul stabilit în articolul 37 alineatul (1).

(2) Pentru cazurile în care dovada că au fost îndeplinite toate cerințele stabilite de reglementările comunitare este prezentată în 6 luni de la expirarea termenelor stabilite în articolul 46 alineatul (2) și (4), restituirea plătită va fi de 85 % din suma care ar fi trebuit plătită dacă toate cerințele ar fi fost îndeplinite.

În cazul în care dovada că toate cerințele stabilite de reglementările comunitare au fost îndeplinite este prezentată în 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute la articolul 46 alineatul (2) și (4), dar termenele stabilite în articolul 7 alineatul (1), articolul 16 alineatul (1) sau articolul 37 alineatul (1) sunt depășite, restituirea plătită este egală cu restituirea redusă în conformitate cu alineatul (1) al prezentului articol, redusă cu cu 15 % față de suma care ar fi fost plătită dacă termenele ar fi fost respectate.

(3) În cazul în care o restituire a fost plătită în avans în conformitate cu articolul 31 și unul sau mai multe din termenele menționate în articolul 7 alineatul (1) și articolul 16 alineatul (1) nu au fost respectate, partea din garanție care nu se eliberează este egală cu valoarea reducerii calculată în conformitate cu alineatul (1) al prezentului articol plus 10 %.

Restul garanției se eliberează.

În cazul în care o restituire a fost plătită în avans în conformitate cu articolul 31 și dovada că toate cerințele stabilite de normele comunitare au fost îndeplinite este prezentată în termen de șase luni de la expirarea termenelor prevăzute la articolul 46 alineatele (2) și (4), suma ce se rambursează este egală cu 85 % din valoarea garanției.

Atunci când, în cazurile care intră sub incidența celui de-al treilea paragraf, unul sau mai multe termene stabilite în articolul 7 alineatul (1) și articolul 16 alineatul (1) nu au fost respectate, suma restituită este egală cu:

- suma restituită în conformitate cu paragraful al treilea;
- redusă cu partea din garanție care nu se eliberează, în conformitate cu primul paragraf.

(4) Restituirea totală pierdută nu poate depăși valoarea totală a restituirii care ar fi fost plătită dacă ar fi fost îndeplinite toate cerințele.

(5) În sensul prezentului articol, nerespectarea termenului prevăzut la articolul 36 alineatul (1) este asimilată cu nerespectarea termenului prevăzut la articolul 7 alineatul (1).

(6) Atunci când se aplică articolul 4 alineatul (2) și/sau articolul 25 alineatul (3) și/sau articolul 48:

- reducerile prevăzute în prezentul articol se calculează pe baza restituirii plătibile în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) și/sau articolul 25 alineatul (3) și/sau articolul 48;
- restituirile pierdute în conformitate cu acest articol nu pot depăși valorile restituirilor plătibile în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) și/sau articolul 25 alineatul (3) și/sau articolul 48.

CAPITOLUL 2

Penalități și recuperarea sumelor plătite fără just teme

Articolul 48

(1) În cazul în care se constată că un exportator, în scopul obținerii unei restituirii la export, a solicitat o restituire care o depășește pe cea aplicată, restituirea datorată pentru exportul respectiv este aceea aplicabilă produselor exportate redusă cu:

- (a) jumătate din diferența dintre restituirea solicitată și cea aplicabilă exportului respectiv;
- (b) de două ori diferența dintre restituirea solicitată și cea aplicabilă, în cazul în care exportatorul furnizează informații false în mod intenționat.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 9 al doilea paragraf, în cazul în care se constată că rata restituirilor la export efectuate în temeiul articolului 9 nu a fost menționată, se consideră că rata menționată este egală cu zero. În cazul în care valoarea restituirii la export calculate în conformitate cu informațiile furnizate în temeiul articolului 9 este inferioară valorii aplicabile, restituirea datorată pentru exportul în cauză este cea aplicabilă produselor exportate efectiv, din care se scad:

- (a) 10 % din diferența dintre restituirea calculată și restituirea aplicabilă exportului efectiv, în cazul în care diferența depășește 1 000 EUR;
- (b) 100 % din diferența dintre restituirea calculată și cea aplicabilă exportului efectiv, în cazul în care exportatorul a indicat că valoarea restituirilor va fi de sub 1 000 EUR și valoarea restituirii aplicabile depășește 10 000 EUR;
- (c) 200 % din diferența dintre restituirea calculată și cea aplicabilă în cazul în care exportatorul furnizează în mod intenționat informații false.

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care exportatorul le dovedește autorităților competente că situația prevăzută la acel paragraf se datorează unui caz de forță majoră, unei erori evidente sau, după caz, că s-a bazat pe informații anterioare corecte cu privire la plățile efectuate.

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care sunt aplicate, în temeiul alineatului (1) penalități întemeiate pe aceleași elemente pe care se întemeiază stabilirea dreptul la restituire la export.

(3) Restituirea solicitată se consideră a fi suma calculată în baza informațiilor furnizate în conformitate cu articolul 5. În cazul în care rata de restituire variază în funcție de destinație, partea diferențiată a restituirii solicitate se calculează folosind informațiile privind cantitatea, greutatea și destinația furnizate în conformitate cu articolul 46.

(4) Penalitatea prevăzută la alineatul (1) litera (a) nu se aplică:

- (a) în cazuri de forță majoră;
- (b) în cazurile excepționale în care exportatorul, din proprie inițiativă, imediat după constatarea faptului că restituirea solicitată este prea mare, notifică autoritatea competentă în scris, dacă aceasta nu l-a informat pe exportator că intenționează să examineze cererea sau exportatorul nu a aflat despre această intenție, sau autoritatea competentă nu a stabilit deja că restituirea solicitată este incorectă;
- (c) în cazul unor erori evidente în privința restituirilor solicitate, recunoscute de autoritățile competente;
- (d) în cazul în care cererea de restituire este în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1043/2005 și în special cu articolul 10 și este calculată pe baza cantităților medii folosite într-o perioadă de timp determinată;
- (e) în cazul unor ajustări ale greutății, atâta timp cât diferența de greutate se datorează metodelor aplicate la cântărire.

(5) Atunci când reducerea prevăzută la alineatul (1) literele (a) sau (b) are ca rezultat o sumă negativă, exportatorul plătește aceea sumă negativă.

(6) Atunci când autoritățile competente constată că restituirea solicitată este incorectă și că exportul nu a avut loc și, în consecință, restituirea nu poate fi redusă, exportatorul plătește penalitățile în conformitate cu alineatul (1) litera (a) sau (b) care s-ar aplica dacă exportul ar fi avut loc. Atunci când quantumul restituirii variază în funcție de destinație, se folosește cel mai scăzut quantum pozitiv sau, dacă este mai mare, quantumul rezultat din indicațiile privind destinația în conformitate cu articolul 31 alineatul (2) pentru a calcula restituirea solicitată și restituirea aplicabilă, cu excepția cazului în care se stipulează o destinație obligatorie.

(7) Plata în conformitate cu alineatele (5) și (6) se efectuează în 30 de zile de la primirea cererii de plată. Când acest termen nu este respectat, exportatorul plătește dobândă în cuantumul menționat la articolul 49 alineatul (1), pentru perioada care începe la 30 de zile de la primirea cererii de plată și se încheie în ziua ce o precede pe cea de achitare a sumei cerute.

(8) Penalitățile nu se aplică numai când restituirea solicitată este mai mare decât cea aplicabilă în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), articolul 25 alineatul (3) și/sau articolul 47.

(9) Penalitățile se aplică fără să aducă atingere penalităților suplimentare prevăzute la nivel național.

(10) Statele membre pot acorda o derogare de la plata penalităților în valoare de 100 de euro sau mai puțin per declarație de export.

(11) Atunci când produsul indicat în declarația de export nu este acoperit de licență, nu se acordă nici o restituire, iar dispozițiile alineatului (1) nu se aplică.

(12) Atunci când restituirea a fost stabilită în avans, calculul penalității se bazează pe ratele de restituire valabile în ziua în care a fost depusă cererea de licență și fără a lua în calcul pierderea restituirii în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) sau reducerea acesteia în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) sau articolul 25 alineatul (3). Atunci când este necesar, aceste rate se ajustează la ziua în care s-a acceptat declarația de export sau cea de plată.

Articolul 49

(1) Fără a aduce atingere obligației de achitare a sumei negative menționată la articolul 48 alineatul (5), în cazul plății fără just temei a unei restituirii, beneficiarul trebuie să ramburseze restituirile primite fără just temei, ceea ce include orice penalitate aplicabilă în conformitate cu articolul 48 alineatul (1) și dobânda calculată pe perioada scursă de la plată la restituire. Cu toate acestea,

- (a) în cazul în care restituirea este acoperită de o garanție încă neeliberată, confiscarea garanției în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) constituie recuperare a sumelor datorate;
- (b) în cazul în care garanția a fost eliberată, beneficiarul plătește acea parte a garanției care nu s-ar fi eliberat, plus dobânda calculată de la data eliberării până la data ce o precede pe cea a plății.

Plata se face în 30 de zile de la primirea cererii de plată.

În cazul în care beneficiarilor li se cere să restituie fonduri, pentru a calcula dobânda, statul membru poate considera că plata se va face în a douăzecea zi după data de cerere a restituirii.

Rata dobânzii aplicabilă se calculează în conformitate cu dispozițiile dreptului intern; totuși, aceasta nu poate să fie mai mică decât rata aplicabilă pentru recuperarea sumelor în conformitate cu prevederile naționale.

În cazul în care plata se face fără just temei ca rezultat al unei erori a autorităților competente, nu se colectează nicio dobândă sau se percepe cel mult o sumă corespunzătoare profitului realizat nejustificat, care se stabilește de către statul membru.

În cazul în care restituirea se plătește unui cesionar, acesta și exportatorul sunt obligați solidar la restituirea sumelor plătite fără just temei, a garanțiilor eliberate nejustificat și a dobânzilor privitoare la exporturile în cauză. Totuși, răspunderea cesionarului este limitată la suma la care i-a fost plătită lui, plus dobânda.

(2) Sumele recuperate, cele vizate la articolul 48 alineatele (5) și (6) și dobânda colectată se achită agențiilor plătitoare, care scad sumele respective din cheltuielile Fondului European de Garanție Agricol (FEGA).

În cazul în care termenul pentru plată nu este respectat, statul membru poate decide ca în locul restituirii, să fie scăzute din plățile ulterioare către exportatorul respectiv orice sume plătite fără just temei, garanții eliberate nejustificat și dobânzi compensatorii.

Al doilea paragraf se aplică de asemenea sumelor care urmează a fi plătite în conformitate cu articolul 48 alineatele (5) și (6).

(3) Fără să aducă atingere posibilității prevăzute la articolul 48 alineatul (10), de renunțare la aplicarea penalităților în cazul unor sume mici, statele membre pot renunța la solicitarea rambursării restituirilor plătite fără just temei, a garanțiilor eliberate nejustificat, a dobânzilor și a sumelor prevăzute în articolul 48 alineatul (5), atunci când astfel de restituiri per declarație de export nu depășesc 100 de euro, cu condiția ca dreptul intern să prevadă reguli similare de nerecuperare în astfel de cazuri.

(4) Obligația de rambursare menționată în alineatul (1) nu se aplică:

- (a) în cazul în care plata a fost făcută din greșeala autorităților competente ale statelor membre sau a altei autorități implicate și eroarea nu ar putut fi detectată în mod rezonabil de beneficiar și acesta a acționat de bună-credință; sau
- (b) în cazul în care perioada care a trecut între ziua notificării beneficiarului privind decizia finală de acordare a restituirii și cea a primei informări a beneficiarului de către o autoritate națională sau a Comunității referitoare la caracterul nejustificat al plății în cauză este mai mare de 4 ani. Această dispoziție se aplică numai dacă beneficiarul a acționat de bună-credință.

Acțiunile oricărei terțe părți legate direct sau indirect de formalitățile necesare pentru plata restituirii, inclusiv acțiunile societăților de supraveghere sunt imputabile beneficiarului.

Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică în cazul avansurilor la restituire. În cazul nerambursării ca urmare a aplicării acestui alineat, sancțiunea administrativă în conformitate cu articolul 48 alineatul (1) litera (a) nu se aplică.

TITLUL V
DISPOZIȚII FINALE

comunicării cel mai târziu în cea de-a doua lună de la acceptarea declarației de export.

Articolul 50

Articolul 51

Statele membre comunică Comisiei:

Regulamentul (CE) nr. 800/1999 se abrogă.

- fără întârziere, cazurile în care se aplică articolul 27 alineatul (1); Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta;
- cantitățile, pentru fiecare cod de douăsprezece cifre, ale produselor exportate fără licență de export presupunând stabilirea în avans a restituirii pentru cazurile menționate în articolul 4 alineatul (1) paragraful al doilea prima liniuță, articolul 6 și articolul 42. Codurile sunt grupate pe sectoare. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura efectuarea

Trimiterile la regulamentul abrogat se înțeleg ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa XX.

Articolul 52

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 iulie 2009.

Pentru Comisie
Mariann FISCHER BOEL
Membru al Comisiei

ANEXA I

Produse și destinații excluse din zona de restituire îndepărtată

SECTORUL PRODUSELOR – DESTINAȚII EXCLUSE

Zahăr (*)

Zahăr sau produse din zahăr din codurile NC 1701 11 90, 1701 12 90, 1701 91 00, 1701 99 10, 1701 99 90, 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 60 95, 1702 90 30, 1702 90 71, 1702 90 95 2106 90 30, 2106 90 59 – Maroc, Algeria, Turcia, Siria, Liban

Cereale (*)

NC 1001 – Rusia, Moldova, Ucraina, Croația, Bosnia și Herțegovina, Albania, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Turcia, Siria, Liban, Israel, Egipt, Libia, Tunisia, Algeria, Maroc, Ceuta, Melilla.

NC 1003 – Toate destinațiile

NC 1004 – Islanda, Rusia

Orez (*)

NC 1006 – Toate destinațiile

Lapte și produse lactate (*)

Toate produsele – Maroc, Algeria

Lapte și produse lactate din codurile NC 0401 30, 0402 21, 0402 29, 0402 91, 0402 99, 0403 90, 0404 90, 0405 10, 0405 20, 0405 90 – Canada, Mexic, Turcia, Siria, Liban

0406 – Siria, Liban, Mexic

Carne de vită și mânzat

Toate produsele – Toate destinațiile

Păsări de curte

Carne de pasăre – Toate destinațiile

Pui de o zi din codul NC 0105 11 – Statele Unite, Canada, Mexic

Ouă (*)

Ouă în coajă din codul NRE 0407 00 30 9000 Japonia, Rusia, China, Taiwan.

Ouă destinate incubației din codul NRE 0407 00 11 9000; 0407 00 19 9000 – Statele Unite, Canada, Mexic

(*) Altele decât cele sub forma produselor care nu sunt incluse în anexa I și care conțin produsul în cauză mai puțin de 90 % în greutate.

ANEXA II

Mențiuni prevăzute la articolul 5 alineatul (8)

— în limba bulgară:	Проверка за съответствие — Регламент (EO) № 612/2009
— în limba spaniolă:	Control de conformidad — Reglamento (CE) n° 612/2009
— în limba cehă:	Kontrola souladu nařízení (ES) č. 612/2009
— în limba daneză:	Overensstemmelseskontrol forordning (EF) nr. 612/2009
— în limba germană:	Konformitätskontrolle Verordnung (EG) Nr. 612/2009
— în limba estonă:	Vastavuskontroll. Määrus (EÜ) nr 612/2009
— în limba greacă:	Έλεγχος αντιστοιχίας — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 612/2009
— în limba engleză:	Conformity check Regulation (EC) No 612/2009
— în limba franceză:	Contrôle de conformité règlement (CE) n° 612/2009
— în limba italiană:	Controllo di conformità regolamento (CE) n. 612/2009
— în limba letonă:	Regulas (EK) Nr. 612/2009 atbilstības pārbaude
— în limba lituaniană:	Atitikties patikrinimo Reglamentas (EB) Nr. 612/2009
— în limba maghiară:	Megfelelőségi ellenőrzés 612/2009/EK rendelet
— în limba malteză:	Verifika ta' conformità r-Regolament (KE) Nru 612/2009
— în limba olandeză:	Conformiteitscontrole Verordening (EG) nr. 612/2009
— în limba polonă:	Kontrola zgodności — rozporządzenie (WE) nr 612/2009
— în limba portugheză:	Verificação de concordância Regulamento (CE) n.º 612/2009
— în limba română:	Control de conformitate Regulamentul (CE) nr. 612/2009
— în limba slovacă:	Kontrola zhody nariadenie (ES) č. 612/2009
— în limba slovenă:	Preverjanje skladnosti – Uredba (ES) št. 612/2009
— în limba finlandeză:	Vastaavuustarkastus. Asetus (EY) N:o 612/2009
— în limba suedeză:	Kontroll av överensstämmelse förordning (EG) nr 612/2009

ANEXA III

Mențiuni prevăzute la articolul 8

— în limba bulgară:	Регламент (EO) № 612/2009
— în limba spaniolă:	Reglamento (CE) n° 612/2009
— în limba cehă:	Nariadení (ES) č. 612/2009
— în limba daneză:	Forordning (EF) nr. 612/2009
— în limba germană:	Verordnung (EG) Nr. 612/2009
— în limba estonă:	Määrus (EÜ) nr 612/2009
— în limba greacă:	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 612/2009
— în limba engleză:	Regulation (EC) No 612/2009
— în limba franceză:	Règlement (CE) n° 612/2009
— în limba italiană:	Regolamento (CE) n. 612/2009
— în limba letonă:	Regula (EK) Nr. 612/2009
— în limba lituaniană:	Reglamentas (EB) Nr. 612/2009
— în limba maghiară:	612/2009/EK rendelet
— în limba malteză:	Regolament (KE) Nru 612/2009
— în limba olandeză:	Verordening (EG) nr. 612/2009
— în limba polonă:	Rozporządzenie (WE) nr 612/2009
— în limba portugheză:	Regulamento (CE) n.º 612/2009
— în limba română:	Regulamentul (CE) nr. 612/2009
— în limba slovacă:	Nariadenie (ES) č. 612/2009
— în limba slovenă:	Uredba (ES) št. 612/2009
— în limba finlandeză:	Asetus (EY) N:o 612/2009
— în limba suedeză:	Förordning (EG) nr 612/2009

ANEXA IV

Mențiuni prevăzute la articolul 9

— în limba bulgară:	Сума на възстановяване под 1 000 EUR
— în limba spaniolă:	Restitución inferior a 1 000 EUR
— în limba cehă:	Částka náhrady nižší než 1 000 EUR
— în limba daneză:	Restitutioner mindre end 1 000 EUR
— în limba germană:	Erstattung weniger als 1 000 EUR
— în limba estonă:	Eksporditoetus alla 1 000 euro
— în limba greacă:	Επιστροφή μικρότερη από 1 000 EUR
— în limba engleză:	Refunds less than EUR 1 000
— în limba franceză:	Restitution inférieure à 1 000 EUR
— în limba italiană:	Restituzione inferiore a 1 000 EUR
— în limba letonă:	Kompensācija, kas ir mazāka par EUR 1 000
— în limba lituaniană:	Išmokos mažesnis negu 1 000 EUR
— în limba maghiară:	1 000 EUR-nál kevesebb visszatérítés
— în limba malteză:	Rifużjonijiet ta' anqas minn EUR 1 000
— în limba olandeză:	Restitutie minder dan 1 000 EUR
— în limba polonă:	Refundacja poniżej 1 000 EUR
— în limba portugheză:	Restituição inferior a 1 000 EUR
— în limba română:	Restituire inferioară valorii de 1 000 EUR
— în limba slovacă:	Náhrady nižšie ako 1 000 EUR
— în limba slovenă:	Nadomestila manj kot 1 000 EUR
— în limba finlandeză:	Alle 1 000 euron tuet
— în limba suedeză:	Bidragsbelopp lägre än 1 000 euro

ANEXA V

Mențiuni prevăzute la articolul 10 alineatul (1) litera (c) al doilea paragraf

— în limba bulgară:	Представен е транспортен документ, посочващ местоназначение извън митническата територия на Общността
— în limba spaniolă:	Documento transporte con destino fuera de la CE presentado
— în limba cehă:	Převavní doklad s místem určení mimo ES předložen
— în limba daneză:	Transportdokument med destination uden for EF forelagt
— în limba germană:	Beförderungspapier mit Bestimmung außerhalb der EG wurde vorgelegt
— în limba estonă:	Transpordikis väljaspool EÜd asuvasse sihtkohta on esitatud veodokument
— în limba greacă:	Έγγραφο μεταφοράς με προορισμό εκτός ΕΚ
— în limba engleză:	Transport document indicating a destination outside the customs territory of the Community has been presented
— în limba franceză:	Document de transport avec destination hors CE présenté
— în limba italiană:	Documento di trasporto con destinazione fuori CE presentato
— în limba letonă:	Uzrādīts transporta dokuments ar galamērķi ārpus EK
— în limba lituaniană:	Pateiktas paskirties vietą už EB ribų nurodantis gabenimo dokumentas
— în limba maghiară:	EK-n kívüli rendeltetésű szállítmány szállítási okmánya bemutatva
— în limba malteză:	Dokument tat-trasport b'destinazzjoni għal barra mill-KE, ipprezentat
— în limba olandeză:	Vervoerdocument voor bestemming buiten de EG voorgelegd
— în limba polonă:	Przedstawiony dokument przewozowy wskazujący miejsce przeznaczenia poza WE
— în limba portugheză:	Documento transporte com destino fora da CE apresentado
— în limba română:	Document de transport care indică o destinație aflată în afara teritoriului vamal al Comunității – prezentat
— în limba slovacă:	Prepravný doklad s miestom určenia mimo ES bol predložený
— în limba slovenă:	Predložena je bila prevozna listina z navedbo destinacije izven carinskega območja Skupnosti
— în limba finlandeză:	Kuljetusasiakirja, jossa ilmoitetaan yhteisön tullialueen ulkopuolinen määräpaikka, on esitetty
— în limba suedeză:	Transportdokument med slutlig destination utanför gemenskapens tullområde har lagts fram

ANEXA VI

Mențiuni prevăzute la articolul 11 alineatul (4) primul paragraf

- în limba bulgară: Напускане на митническата територия на Общността под митнически режим опростен общностен транзит с железопътен транспорт или големи контейнери:
 - Транспортен документ:
 - вид:
 - номер:
 - Дата на приемане за транспортиране от железопътните органи или съответното транспортно предприятие:
- în limba spaniolă: Salida del territorio aduanero de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en grandes contenedores:
 - Documento de transporte:
 - tipo:
 - número:
 - Fecha de aceptación para el transporte por parte de la administración ferroviaria o de la empresa de transportes de que se trate:
- în limba cehă: Výstup z celního území Společenství ve zjednodušeném tranzitním režimu Společenství pro přepravu po železnici nebo pro přepravu ve velkokapacitních kontejnerech:
 - Přepravní doklad:
 - druh:
 - číslo:
 - Den přijetí pro přepravu orgány železnice nebo příslušným přepravcem:
- în limba daneză: Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane eller store containere:
 - Transportdokument:
 - type:
 - nummer:
 - Dato for jernbaneforvaltningens eller det pågældende transportfirmas accept af forsendelsen:
- în limba germană: Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Großbehältern:
 - Beförderungspapier:
 - Art:
 - Nummer:
 - Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternehmen:
- în limba estonă: Ühenduse tolliterritooriumilt väljaviimine ühenduse lihtsustatud transiidiprotseduuri alusel raudteed mööda või suurtes konteinerite
 - Veodokument:
 - liik:
 - number:
 - Transpordiks vastuvõtmise kuupäev raudteetasutuste või asjaomase transpordiasutuse poolt:

- *în limba greacă:* Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορευματοκιβώτια:
- Έγγραφο μεταφοράς:
 - τύπος:
 - αριθμός:
 - Ημερομηνία αποδοχής για μεταφορά από τον οργανισμό σιδηροδρόμων ή την εμπλεκόμενη εταιρεία μεταφοράς:
- *în limba engleză:* Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers:
- Transport document:
 - type:
 - number:
 - Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned:
- *în limba franceză:* Sortie, territoire douanier de la Communauté sous le régime, transit communautaire simplifié par chemin de fer ou par grands conteneurs:
- document de transport:
 - espèce:
 - numéro:
 - date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'entreprise de transports concernée:
- *în limba italiană:* Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori:
- Documento di trasporto:
 - tipo:
 - numero:
 - Data di accettazione per il trasporto da parte delle ferrovie o dell'impresa di trasporto interessata:
- *în limba letonă:* Izvešana no Kopienas muitas teritorijas saskaņā ar vienkāršoto Kopienas tranzīta procedūru pārvešanai pa dzelzceļu vai lielos konteineros:
- Transporta dokuments:
 - veids:
 - numurs:
 - Datums, kad produktu pārvešanai pieņēmušas dzelzceļa iestādes vai attiecīgais transporta uzņēmums:
- *în limba lituaniană:* Išvežama iš Bendrijos muitų teritorijos pagal supaprastintą Bendrijos tranzito tvarką, taikomą gabenimui geležinkeliu arba didelėse talpose:
- gabenimo dokumentas:
 - rūšis:
 - numeris:
 - geležinkelių administracijos ar atitinkamos transporto įmonės priėmimo pervežimui data:

- *în limba maghiară:* A Közösség vámterületét egyszerűsített közösségi árutovábbítási eljárás keretében elhagyta, vasúton vagy konténerben történő szállítással:
 - Szállítási okmány:
 - típus:
 - szám:
 - A szállítás elfogadásának dátuma a vasút vagy az érintett szállítmányozási vállalat ügyintézője által:

- *în limba malteză:* Hruġ mit-territorju doganali tal-Komunità bil-ferrovija permezz ta' trasport imhallat bit-triq u bil-ferrovija:
 - Dokument ta' trasport:
 - ġeneru:
 - numru:
 - Data ta' l-aċċettazzjoni għat-trasport mill-amministrazzjoni tal-ferrovija:

- *în limba olandeză:* Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap onder de regeling voor vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers:
 - Vervoerdocument:
 - Type:
 - Nummer:
 - Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie of de betrokken vervoeronderneming:

- *în limba polonă:* Opuszczenie obszaru celnego Wspólnoty zgodnie z uproszczoną procedurą tranzytu wspólnotowego dla przewozu kolejną lub w wielkich kontenerach:
 - Dokument przewozowy:
 - rodzaj:
 - numer:
 - Data przyjęcia transportu przez administrację kolejową lub przez określone przedsiębiorstwo przewozowe:

- *în portugheză:* Saída do território aduaneiro da Comunidade ao abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores:
 - Documento de transporte:
 - tipo:
 - número:
 - Data de aceitação para o transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada:

- *în limba română:* Ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității în cadrul regimului de tranzit comunitar simplificat pentru transportul pe calea ferată sau în containere mari:
 - Document de transport:
 - tip:
 - număr:
 - Data acceptării pentru transport de către autoritățile feroviare sau întreprinderea de transport în cauză:

- *în limba slovacă:* Výstup z colného územia Spoločenstva podľa zjednodušeného tranzitného postupu Spoločenstva na železničnú prepravu alebo na prepravu vo veľkých prepravných kontajneroch:
 - Prepravný doklad:
 - typ:
 - číslo:
 - Dátum prijatia zo strany železničnej spoločnosti alebo zo strany príslušnej prepravnej spoločnosti:
 - *în limba slovenă:* Izstop iz carinskega območja Skupnosti po železnici s kombiniranim cestno-železniškim prevozom:
 - Prevozna listina:
 - vrsta:
 - številka:
 - Datum, ko je železnica ali zadevni prevoznik blago prevzel za prevoz:
 - *în limba finlandeză:* Viety yhteisön tullialueelta yksinkertaistetussa yhteisön passitusmenetellyssä rautateitse tai suurissa konteissa:
 - Kuljetusasiakirja:
 - tyyppi:
 - numero:
 - Päivä, jona rautatieviranomainen tai asianomainen kuljetusyritys hyväksyi kuljettavaksi:
 - *în limba suedeză:* Utförsel från gemenskapens tullområde enligt det förenklade transiteringsförfarandet för järnvägstransporter eller transporter i stora containrar:
 - Transportdokument:
 - typ:
 - nummer:
 - Mottagningsdag för befördran hos järnvägsföretaget eller det berörda transportföretaget:
-

ANEXA VII

Mențiuni prevăzute la articolul 11 alineatul (5) primul paragraf

- în limba bulgară: Излизане от митническата територия на Общността по железен път при комбиниран железопътен и автомобилен транспорт:
 - Транспортен документ:
 - вид:
 - номер:
 - Дата на приемане за транспортиране от железопътните органи:
- în limba spaniolă: Salida del territorio aduanero de la Comunidad por ferrocarril en transporte combinado por ferrocarril-carretera:
 - Documento de transporte:
 - tipo:
 - número:
 - Fecha de aceptación del transporte por parte de la administración ferroviaria:
- în limba cehă: Opuštění celního území Společenství po železnici nebo kombinovanou přepravou po železnici a silnici:
 - Přepravní doklad:
 - druh:
 - číslo:
 - Den přijetí pro přepravu orgány železnice:
- în limba daneză: Udgang af Fællesskabets toldområde ad jernbane ved kombineret jernbane/landevejstransport:
 - Transportdokument:
 - type:
 - nummer:
 - Dato for overtagelse ved jernbane:
- în limba germană: Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft mit der Eisenbahn zur Beförderung im kombinierten Straßen- und Schienenverkehr:
 - Beförderungspapier:
 - Art:
 - Nummer:
 - Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung:
- în limba estonă: Ühenduse tolliterritooriumilt väljaviimine raudteed mööda, raudtee- ja maanteetranspordi ühendveo korras
 - Veodokument:
 - liik:
 - number:
 - Transpordiks vastuvõtmise kuupäev raudteetasutuste poolt:

- *în limba greacă:* Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας σιδηροδρομικώς με συνδυασμένη μεταφορά σιδηροδρομικώς-οδικώς:
- Έγγραφο μεταφοράς:
 - είδος:
 - αριθμός:
 - Ημερομηνία αποδοχής για τη μεταφορά από τον οργανισμό σιδηροδρόμων:
- *în limba engleză:* Exit from the customs territory of the Community by rail under combined transport by road and by rail:
- Transport document:
 - type:
 - number:
 - Date of acceptance for carriage by the railway authorities:
- *în limba franceză:* Sortie, territoire douanier de la Communauté par chemin de fer, en transport combiné rail-route:
- document de transport:
 - espèce:
 - numéro:
 - date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer:
- *în limba italiană:* Uscita dal territorio doganale della Comunità per ferrovia nell'ambito di un trasporto combinato strada-ferrovia:
- Documento di trasporto:
 - tipo:
 - numero:
 - Data di accettazione del trasporto da parte dell'amministrazione delle ferrovie:
- *în limba letonă:* Izvešana no Kopienas muitas teritorijas pa dzelzceļu dzelzceļa – autotransporta kombinētā transporta režīmā:
- Transporta dokuments:
 - veids:
 - numurs:
 - Datums, kad produktu pārvešanai pieņēmušas dzelzceļa iestādes:
- *în limba lituaniană:* Išvežama iš Bendrijos muitų teritorijos geležinkelių pagal gabenimo kombinuotu transportu (automobilių keliais ir geležinkelių) tvarką:
- gabenimo dokumentas:
 - rūšis:
 - numeris:
 - geležinkelių administracijos priėmimo pervežimui data:
- *în limba maghiară:* A Közösség vámterületét elhagyta vasúton, kombinált szállítással (vasút-közút):
- Szállítási okmány:
 - típus:
 - szám:
 - A szállítás elfogadásának dátuma a vasúti ügyintézés által:

- *în limba malteză:* 'Hruġ mit-territorju doganali tal-Komunità skond ir-regoli tat-transitu komunitarju simplifikat bil-ferrovija jew b'kontejners kbar:
- Dokument ta' trasport:
 - ġeneru:
 - numru:
 - Data ta' l-aċċettazzjoni għat-trasport mill-amministrazzjoni tal-ferrovija jew mill-impriża tat-trasporti konċernata:
- *în olandeză:* Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap per spoor, bij gecombineerd rail-wegvervoer:
- Vervoerdocument:
 - Type:
 - Nummer:
 - Datum van aanneming ten vervoer door de spoorwegadministratie:
- *în limba polonă:* Wywóz z obszaru celnego Wspólnoty drogą kolejową lub drogą kombinowanego transportu drogowo-kolejowego:
- Dokument przewozowy:
 - rodzaj:
 - numer:
 - Data przyjęcia transportu przez administrację kolejową:
- *în portugheză:* Saída do território aduaneiro da Comunidade por caminho -de-ferro, em transporte combinado rodo-ferroviário:
- Documento de transporte:
 - tipo:
 - número:
 - Data de aceitação do transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada:
- *în limba română:* Ieșie de pe teritoriul vamal al Comunității pe calea ferată prin transport combinat rutier și feroviar:
- Document de transport:
 - tip:
 - număr:
 - Data acceptării pentru transport de către autoritățile feroviare:
- *în limba slovacă:* Výstup z colného územia Spoločenstva železničnou dopravou, kombinovanou železničnou a cestnou dopravou:
- Prepravný doklad:
 - typ:
 - číslo:
 - Dátum prijatia zo strany železničnej spoločnosti:

-
- *în limba slovenă:* Izstop iz carinskega območja Skupnosti po železnici s kombiniranim cestno-železniškim prevozom:
- Prevozna listina:
 - vrsta:
 - številka:
 - Datum, ko je železnica prevzela blago v prevoz:
- *în limba finlandeză:* Viety yhteisön tullialueelta rautateitse yhdistetyssä rautatie- ja maantiekuljetuksessa:
- Kuljetusasiakirja:
 - tyyppi:
 - numero:
 - Päivä, jona rautatieviranomainen hyväksyi kuljetettavaksi:
- *în limba suedeză:* Utförsel från gemenskapens tullområde på järnväg vid kombinerad järnvägs- och landsvägstransport:
- Transportdokument:
 - typ:
 - nummer:
 - Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget:
-

ANEXA VIII

Condițiile referitoare la autorizarea și controlul societăților de supraveghere de către statele membre

CAPITOLUL I

CONDIȚIILE DE AUTORIZARE

- (a) Societatea de supraveghere trebuie să aibă capacitate juridică și să figureze în registrul societăților din statul membru responsabil.
- (b) Statutul societății de supraveghere trebuie să prevadă că unul dintre obiectele sale de activitate este controlul și supravegherea produselor agricole pe plan internațional.
- (c) Societatea de supraveghere trebuie să aibă anvergură internațională pentru a putea efectua certificări la scară mondială, fie prin prezența într-un anumit număr de țări terțe prin filialele sale, fie întrucât inspectorii săi, angajați la cel mai apropiat birou regional sau la biroul național din Comunitate, asistă direct la operațiunile de descărcare, fie pentru că aceste activități sunt asigurate de către agenți locali supuși unui control corespunzător de către societatea de supraveghere.

Societatea de supraveghere trebuie să dețină mai mult de jumătate din capitalul filialelor menționate în primul paragraf. Cu toate acestea, dacă legislația națională a țărilor terțe respective limitează participarea străină la capital la cel mult 50 %, controlul real al filialei este suficient în sensul primului paragraf. Acest control este asigurat cu mijloacele corespunzătoare, cum sunt existența unui contract de administrare, componența consiliului de administrație și a consiliului director sau alte elemente asemănătoare.

- (d) Societatea de supraveghere trebuie să fi prezentat dovada unei experiențe în domeniul controlului și supravegherii în ceea ce privește produsele agricole și alimentare. Această experiență trebuie dovedită prin prezentarea unor elemente de probă în legătură cu inspecțiile efectuate în ultimii trei ani sau aflate în curs. Aceste referințe trebuie să conțină informații privind tipul de verificare efectuată (natura, cantitatea de produs, locul inspecției etc.), precum și numele și adresele organismelor sau serviciilor care pot să ofere informații despre solicitant.
- (e) Societatea de supraveghere trebuie să îndeplinească condițiile definite în standardul EN 45011 punctele 4.1.1, 4.1.2, 4.1.4, 4.2 literele (a)-(p), 4.4, 4.5, 4.7, 4.8.1 literele (b)-(f), 4.8.2, 4.9.1, 4.10, 5, 7 și 9.4.
- (f) Situația financiară (capitalul, cifra de afaceri etc.) a societății de supraveghere trebuie să fie solidă. Trebuie prezentate probe ale situației sale financiare solide, precum și conturile anuale pentru ultimii trei ani, inclusiv bilanțul, contul de profit și pierderi și, dacă legislația o cere, raportul de audit, precum și raportul administratorilor.
- (g) Organizarea administrativă a societății de supraveghere trebuie să conțină o „unitate de audit intern”, care are rolul de a ajuta autoritățile naționale în activitățile de control și de inspecție pe care acestea le întreprind în cadrul societăților de supraveghere autorizate.

CAPITOLUL II

1. Angajamentele societăților de supraveghere în ceea ce privește prestațiile lor

Societățile de supraveghere autorizate trebuie să-și asume în orice moment responsabilitatea și competența profesională atunci când eliberează certificatele de sosire la destinație.

Societățile de supraveghere autorizate trebuie să se conformeze, în desfășurarea activității lor, următoarelor criterii:

- (a) trebuie să efectueze toate controalele posibile pentru a determina identitatea și greutatea produselor menționate în certificate;
- (b) administrația societății de supraveghere trebuie să supravegheze în mod corespunzător controalele efectuate de către personalul societății în țările terțe de destinație;
- (c) societățile de supraveghere trebuie să întocmească, pentru fiecare certificat eliberat, un dosar în care sunt înregistrate dovezile activității de supraveghere efectuate în sprijinul concluziilor enunțate în certificat (controale cantitative și verificări documentare efectuate etc.). Dosarele privind certificatele eliberate trebuie păstrate timp de cinci ani;

- (d) societățile de supraveghere autorizate trebuie să controleze operațiunile de descărcare prin personalul lor propriu, calificat corespunzător, sau prin agenți locali stabiliți în țara de destinație sau care își desfășoară aici activitățile, sau să trimită personalul lor propriu de la birourile locale sau de la un birou național din Comunitate. Intervenția agenților locali trebuie supravegheată regulat de către angajați permanenți ai societății de supraveghere calificați corespunzător.

2. Controlul prestațiilor societăților de supraveghere

- 2.1. Statele membre au sarcina de a controla corectitudinea și legitimitatea funcțiilor de certificare asumate de societățile de supraveghere.

Înainte de perioadele de reînnoire a autorizației pentru trei ani, autoritățile naționale întreprind o vizită de inspecție la sediul social al societății de supraveghere.

De fiecare dată când există motive întemeiate de a pune la îndoială calitatea și exactitatea certificatelor întocmite de o anumită societate de supraveghere, autoritatea competentă întreprinde o inspecție la sediul social al societății pentru a verifica dacă normele enunțate în prezenta anexă se aplică în mod corect.

Statele membre acordă o atenție deosebită, în timpul inspecției la societatea de supraveghere, metodelor de lucru și procedurilor operaționale utilizate de societate în exercițiul funcțiilor sale și examinează, în mod aleatoriu, dosarele privind certificatele prezentate de agenția de plată în cadrul procedurii de plată a restituirilor.

Statele membre pot recurge la auditori externi independenți pentru a întreprinde controale la societatea de supraveghere în cadrul procedurii prevăzute de prezenta anexă.

Statele membre pot adopta orice altă măsură considerată necesară pentru a asigura un control adecvat al societăților de supraveghere.

- 2.2. La verificarea cererilor de restituire la export, susținute de certificatele societăților de supraveghere, autoritățile statelor membre acordă o atenție deosebită următoarelor aspecte ale certificării:

- (a) ele solicită ca activitatea desfășurată să fie descrisă în certificate și se asigură că inspecția descrisă este suficientă pentru a sprijini concluziile enunțate în certificat;
- (b) ele efectuează investigații cu privire la toate aspectele incoerente conținute în certificatele prezentate;
- (c) ele solicită ca certificatele să fie eliberate într-un termen rezonabil, după caz.

CAPITOLUL III

1. Certificatele eliberate de către societățile de supraveghere autorizate cuprind nu numai informațiile relevante necesare pentru a identifica mărfurile și lotul în cauză, precum și informațiile privind mijloacele de transport, datele de sosire la destinație și de descărcare, ci, de asemenea, o descriere a controalelor efectuate și a metodelor aplicate pentru a verifica identitatea și greutatea produselor certificate.

Controalele și verificările efectuate de către societățile de supraveghere trebuie să aibă loc în momentul descărcării și se pot desfășura în timpul sau după încheierea formalităților vamale de import. Cu toate acestea, în cazuri excepționale, justificate în mod corespunzător, controalele și verificările anterioare eliberării certificatului pot avea loc în termen de șase luni de la data la care au fost descărcate mărfurile, iar certificatul trebuie să descrie demersurile întreprinse pentru verificarea faptelor.

2. În ceea ce privește certificatele de descărcare și de import menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (b), certificatul menționează, de asemenea, verificarea faptului că mărfurile au fost supuse controlului vamal în vederea importului definitiv. Această verificare are ca scop stabilirea legăturii incontestabile între documentul vamal de import relevant sau procedura de control vamal și operațiunea respectivă.
3. Societățile de supraveghere autorizate sunt independente de părțile implicate în tranzacția examinată. În special, nici societatea de supraveghere care întreprinde controale pentru o anumită tranzacție, nici o altă filială aparținând aceluiași grup nu pot lua parte la operațiune în calitate de exportator, agent vamal, întreprindere de transport, consignatar, depozitar sau în orice altă calitate care ar putea crea un conflict de interese.

ANEXA IX

**Certificatul de descărcare și de import menționat la articolul 17
alineatul (1) litera (b)**

1. Certificatul de descărcare și de import
Numărul:
2. Exportatorul:
3. Statul membru exportator:
4. Țara de destinație:
5. Descrierea mărfurilor și codul de restituire:
6. Cantitatea și identificarea ambalajului:
 - 6.1. Greutatea brută (kg):
Greutatea netă (kg):
 - 6.2. Unitățile (în cazul în care restituirile la export se stabilesc pe unitate):
 - 6.3. Identificarea ambalajului:
Cantitatea de mărfuri vrac sau numărul și tipul ambalajelor.
Containerele: numărul și tipul.
7. Identitatea mijlocului de transport:
 - 7.1. Documentul (documentele) de transport: natura, numărul și data:
8. Locul descărcării:
 - 8.1. Locul controlului (port, aeroport, gară feroviară):
9. Data sosirii la locul descărcării:
 - 9.1. Data și ora la care începe descărcarea:
 - 9.2. Data și ora la care se termină descărcarea:
10. Rezultatele și modalitățile de control:
 - 10.1. Greutatea brută (kg):
Greutatea netă (kg):
 - 10.2. Unitățile (în cazul în care restituirile la export se stabilesc pe unitate):
 - 10.3. Identificarea ambalajului:
Cantitatea de mărfuri vrac sau numărul și tipul ambalajelor.
Containerele: numărul și tipul.
 - 10.4. Metodele de verificare a greutății:
 - 10.5. Observații:
11. Data și numărul documentului vamal de import:
12. Alte observații, inclusiv, dacă este cazul, o explicație a motivelor pentru care nu s-a efectuat controlul în momentul descărcării:
13. Certificatul conține:
 - 13.1. Numele și funcția persoanei care a verificat mărfurile:
 - 13.2. Numele, data și locul semnării, semnătura și ștampila serviciului de supraveghere:

ANEXA X

Condițiile care trebuie respectate de către serviciile oficiale ale statelor membre stabilite în țări terțe, pentru aplicarea articolului 17 alineatul (2) litera (b)

1. Serviciul oficial decide eliberarea certificatului de descărcare pe baza unuia sau mai multor documente enumerate în continuare:

- documentele vamale de import, inclusiv actele tipărite la imprimantă, în cazul în care sunt autorizate astfel;
- documentele porturilor naționale și alte documente eliberate de către un serviciu oficial;
- declarația căpitanului sau a societății de transport;
- alte certificate de recepție furnizate de importator.

2. Serviciul oficial emite certificate de descărcare formulate în modul următor:

Prin prezenta se certifică faptul că ... (descrierea mărfurilor, cantitatea și identificarea ambalajului) au fost descărcate în ... (locul descărcării/numele orașului) la ... (data descărcării).

De asemenea, se certifică faptul că produsul a părăsit locul descărcării sau cel puțin că, din câte se cunoaște, produsul nu a făcut obiectul unei încărcări ulterioare în vederea reexportării.

Certificatul se eliberează pe baza următoarelor documente:

(lista documentelor prezentate pe baza cărora serviciul a emis certificatul)

Data și locul semnării, semnătura și ștampila serviciului oficial.

3. Serviciul oficial care eliberează certificatele de descărcare ține un registru și dosare privind toate certificatele eliberate, cu menționarea documentelor justificative pe baza cărora au fost emise certificatele.

ANEXA XI

Certificatul de descărcare prevăzut la articolul 17 alineatul (2) litera (c)

1. Certificatul de descărcare
Numărul:
2. Exportatorul:
3. Statul membru exportator:
4. Țara de destinație:
5. Descrierea mărfurilor și codul de restituire:
6. Cantitatea și identificarea ambalajului:
 - 6.1. Greutatea brută (kg):
Greutatea netă (kg):
 - 6.2. Unitățile (în cazul în care restituirile la export se stabilesc pe unitate):
 - 6.3. Identificarea ambalajului:
Cantitatea de mărfuri vrac sau numărul și tipul ambalajelor.
Containerele: numărul și tipul.
7. Identificarea mijlocului (mijloacelor) de transport:
 - 7.1. Documentul (documentele) de transport: tipul, numărul și data
8. Locul descărcării:
 - 8.1. Locul controlului (port, aeroport, gară feroviară):
9. Data sosirii la locul descărcării:
 - 9.1. Data și ora la care începe descărcarea:
 - 9.2. Data și ora la care se termină descărcarea:
10. Rezultatele și modalitățile de control:
 - 10.1. Greutatea brută (kg):
Greutatea netă (kg):
 - 10.2. Unitățile (în cazul în care restituirile la export se stabilesc pe unitate):
 - 10.3. Identificarea ambalajului:
Cantitatea de mărfuri vrac sau numărul și tipul ambalajelor.
Containerele: numărul și tipul.
 - 10.4. Metodele de verificare a greutateii:
 - 10.5. Observații:
11. Data de ieșire din zona portuară: la
Sau de la până la
- 11.1. Mijlocul de transport:
- 11.2. Certificatul conform căruia marfa nu va fi reexportată, în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) litera (c):
12. Alte observații, inclusiv, dacă este cazul, o explicație a motivelor pentru care nu s-a efectuat controlul în momentul descărcării:
13. Certificatul conține:
 - 13.1. Numele și funcția persoanei care a verificat mărfurile:
 - 13.2. Numele, data și locul semnării, semnătura și ștampila organului de supraveghere.

ANEXA XII

Lista țărilor terțe menționate la articolul 17 alineatul (2) litera (d), care condiționează transferul financiar de realizarea importului produsului

Algeria

Burundi

Guinea Ecuatorială

Kenya

Lesotho

Malawi

Saint Lucia

Senegal

Tanzania

ANEXA XIII

Lista serviciilor centrale ale statelor membre, prevăzute la articolul 22

Stat membru	Serviciu central
Bulgaria	Министерство на земеделието и храните
Belgia	Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB)
Cehia	Státní zemědělský intervenční fond (SZIF)
Danemarca	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, FødevareErhverv
Germania	Bundesministerium der Finanzen — Hauptzollamt Hamburg-Jonas
Estonia	Põllumajandusministeerium
Irlanda	Department of Agriculture and Food
Grecia	Οργανισμός Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ)
Spania	Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación-Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)
Franța	Commission interministérielle d'agrément (CIA) des sociétés de contrôle et de surveillance — Direction générale des douanes et droits indirects (DGDDI)
Italia	Agenzia delle Dogane — Servizio Autonomo Interventi Settore Agricolo (SAISA)
Cipru	Οργανισμός Αγροτικών Πληρωμών (ΟΑΠ)
Letonia	Lauku atbalsta dienests (LAD)
Lituania	Nacionalinė mokejimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos (NMA)
Luxemburg	Ministère de l'agriculture, de la viticulture et du développement rural
Ungaria	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (MVH)
Malta	Internal Audit and Investigations Department (IAID)
Țările de Jos	Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
Austria	Bundesministerium für Finanzen
Polonia	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Portugalia	Ministério da Agricultura, do Desenvolvimento Rural e das Pescas
România	Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale
Slovenia	Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja
Slovacia	Pôdohospodárska platobná agentúra (PPA)
Finlanda	Maaseutuvirasto (MAVI)
Suedia	Statens Jordbruksverk (SJV)
Regatul Unit	Rural Payments Agency (RPA)

ANEXA XIV

**Lista țărilor terțe și a teritoriilor menționate la articolul 24 alineatul (1) litera (a)
punctele (i) și (ii)**

Albania
Andorra
Armenia
Azerbaidjan
Belarus
Bosnia și Herțegovina
Ceuta și Melilla
Croația
Georgia
Gibraltar
Insula Helgoland
Islanda
Liechtenstein
Fosta Republică Iugoslavă Macedonia
Maroc
Moldova
Muntele Negru
Norvegia
Rusia
Serbia
Elveția
Turcia
Ucraina
Vatican

ANEXA XV

Lista produselor cărora li se aplică articolul 27 alineatul (4) litera (d)

- I. Produse enumerate în articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 (cereale)
- II. Produse enumerate în articolul 1 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 (orez)
- III. Produse enumerate în articolul 1 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 (zahăr)
- IV.

Cod NC	Vacă/vițel
0102	Bovine în viu
0201	Carne de bovine proaspătă sau refrigerată
0202	Carne de vită congelată
0206 10 95	Burtă de vită, proaspătă sau refrigerată
0206 29 91	Burtă de vită congelată

V.

Cod NC	Lapte și produse lactate
0402	Lapte și smântână, concentrate sau cu adaos de zahăr sau alți îndulcitori
0403 90 11-0403 90 39	Lapte pudră
0404 90 21-0404 90 89	Constituenți lapte
0405	Unt și alte grăsimi și uleiuri derivate din lapte
0406 20	Brânză rasă sau pudră
0406 30	Brânză frământată
0406 90 13-0406 90 27	} alte brânzeturi
0406 90 61-0406 90 81	
0406 90 86-0406 90 88	

VI.

Cod NC	Vinuri
2204 29 62	} Vinuri de masă în vrac
2204 29 64	
2204 29 65	
2204 29 71	
2204 29 72	
2204 29 75	
2204 29 83	
2204 29 84	
2204 29 94	
2204 29 98	

VII.

Cod NC	Produse agricole exportate sub formă de produse neacoperite de anexa II la tratat
1901 90 91	--- Care nu conțin grăsimi din lapte, zaharoză, izoglucoză, glucoză, amidon sau fecule sau care conțin în greutate sub 1,5 % grăsimi din lapte, sub 5 % zaharoză (inclusiv zahăr invertit) sau izoglucoză, sub 5 % glucoză, amidon sau fecule, cu excepția preparatelor alimentare sub formă de pudră de la pozițiile 0401-0404
2101 12 92	--- Preparate având la bază extracte, esențe sau concentrate din cafea
2101 20 92	--- Preparate având la bază extracte, esențe sau concentrate din ceai sau maté
3505 10 10-3505 10 90	Dextrină și alte tipuri de amidon și fecule modificate
3809 10 10-3809 10 90	Agenți de finisare, agenți de vopsire sau fixare a vopselelor și a altor produse și preparate pe bază de substanțe din amidon

ANEXA XVI

Mențiuni prevăzute la articolul 38 alineatul (2) al doilea paragraf

- în limba bulgară: Задължително влизане в продоволствен склад за пласиране на продуктите — член 37 от Регламент (ЕО) № 612/2009
- în limba spaniolă: Depositado con entrega obligatoria para el avituallamiento — Aplicación del artículo 37 del Reglamento (CE) n° 612/2009
- în limba cehă: Uskladnění ve skladu s povinnou dodávkou určenou k zásobování – použití článku 37 nařízení (ES) č. 612/2009
- în limba daneză: Anbringelse på oplag med obligatorisk levering til proviantering — anvendelse af artikel 37 i forordning (EF) nr. 612/2009
- în limba germană: Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevorratung — Artikel 37 der Verordnung (EG) Nr. 612/2009
- în limba estonă: Ladustatud väljastamiseks üksnes pardavarudena – määruse (EÜ) nr 612/2009 artikkel 37
- în limba greacă: Εναποθήκευση με υποχρεωτική παράδοση για τον ανεφοδιασμό — εφαρμογή του άρθρου 37 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 612/2009
- în limba engleză: Compulsory entry into warehouse for delivery for victualling — Article 37 of Regulation (EC) No 612/2009
- în limba franceză: Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avitailement — application de l'article 37, règlement (CE) n° 612/2009
- în limba italiană: Deposito con consegna obbligatoria per l'approvvigionamento — applicazione dell'articolo 37 del regolamento (CE) n. 612/2009
- în limba letonă: Obligāta ievēšana pārtikas krājumu noliktavā piegādēm – Regulas (EK) Nr. 612/2009 37. pants
- în limba lituaniană: Pristatyta į maisto atsargų tiekimo sandėlių, taikant Reglamento (EB) Nr. 612/2009 37 straipsnio nuostatas
- în limba maghiară: Élelmiszerraktárban élelmzési ellátmány kötelező szállítása végett történő elhelyezés – 612/2009/EK rendelet 37. cikke szerint
- în limba malteză: Impoġġi fil-maħżen b'konsenja obbligatorja għar-razzjonar- applikazzjoni ta' l-Artikolu 37 tar-Regolament Nru 612/2009/KE
- în limba olandeză: Opslag in depot onder verplichting van levering voor de bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen — Toepassing van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 612/2009
- în limba polonă: Złożenie w magazynie żywności z obowiązkową dostawą — zastosowanie art. 37 rozporządzenia (WE) nr 612/2009
- în limba portugheză: Colocado em entreposto com destino obrigatório para abastecimento — aplicação do artigo 37.º do Regulamento (CE) n.º 612/2009
- în limba română: Amplasare în antrepozit obligatorie pentru livrarea de provizii alimentare – articolul 37 din Regulamentul (CE) nr. 612/2009,
- în limba slovacă: Uskladnenie v sklade s povinnou dodávkou určenou na zásobovanie – uplatnenie článku 37 nariadenia (ES) č. 612/2009
- în limba slovenă: Dano v skladišče z obvezno dobavo za oskrbo – uporaba člena 37 Uredbe (ES) št. 612/2009
- în limba finlandeză: Siirto varastoon sekä pakollinen toimittaminen muonitustarkoituksiin – asetuksen (EY) N:o 612/2009 37 artiklan soveltaminen
- în limba suedeză: Placering i lager med skyldighet att leverera för proviantering – artikel 37 i förordning (EG) nr 612/2009

ANEXA XVII

Mențiuni prevăzute la articolul 41 alineatul (5)

— în limba bulgară:	Доставки на бордови провизии за платформи — Регламент (ЕО) № 612/2009
— în limba spaniolă:	Suministro para el abastecimiento de las plataformas — Reglamento (CE) n° 612/2009
— în limba cehă:	Dodávka určená k zásobování plošin – nařízení (ES) č. 612/2009
— în limba daneză:	Proviant til platforme — forordning (EF) nr. 612/2009
— în limba germană:	Bevorrattungslieferung für Plattformen — Verordnung (EG) Nr. 612/2009
— în limba estonă:	Ladustatud väljastamiseks üksnes pardavarudena – määrus (EÜ) nr 612/2009
— în limba greacă:	Προμήθειες τροφοδοσίας για εξέδρες — κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 612/2009
— în limba engleză:	Catering supplies for rigs — Regulation (EC) No 612/2009
— în limba franceză:	Livraison pour l'avitaillement des plates-formes — règlement (CE) n° 612/2009
— în limba italiană:	Provviste di bordo per piattaforma — regolamento (CE) n. 612/2009
— în limba letonă:	Nogāde ieguves urbšanas vai ekstrakcijas platformu personāla apgādei ar pārtiku – Regula (EK) Nr. 612/2009
— în limba lituaniană:	Maisto atsargų tiekimas platformoms – Reglamentas (EB) Nr. 612/2009
— în limba maghiară:	Élelmelési ellátmány szállítása fúrótornyokra – 612/2009/EK rendelet
— în limba malteză:	Konsenja għat-tqassim tal-pjattaformi — Regolament (KE) Nru 612/2009
— în limba olandeză:	Leverantie van boordproviand aan platform — Verordening (EG) nr. 612/2009
— în limba polonă:	Dostawa zaopatrzenia dla platform — rozporządzenie (WE) nr 612/2009
— în limba portugheză:	Fornecimentos para abastecimento de plataformas — Regulamento (CE) n.º 612/2009
— în limba română:	Livrare pentru aprovizionarea cu alimente a platformelor – Regulamentul (CE) nr. 612/2009
— în limba slovacă:	Dodávka určená na zásobovanie plošín – Nariadenie (ES) č. 612/2009
— în limba slovenă:	Dobava za oskrbo ploščadi – Uredba (ES) št. 612/2009
— în limba finlandeză:	Muonitustoimitukset lautoille – asetus (EY) N:o 612/2009
— în limba suedeză:	Proviant till plattformar – förordning (EG) nr 612/2009

ANEXA XVIII

1. Exportator (nume și adresa completă în statul membru)		CERTIFICAT DE LIVRARE MĂRFURI PE NAVE ȘI AERONAVE DIN ȚĂRI TERȚE	
2. Antrepozit de produse alimentare (nume și adresă completă în țara terță)		Notă: Acest formular trebuie completat citeț de mână sau la mașina de scris	
		3. Statul membru exportator	
5. Numele vasului și al țării unde este înregistrat sau numărul de înregistrare al aeronavei			
7. Tipul și data documentului de transport		6. Tipul, numărul și data documentului de export emis de birou vamal	
8. Marcaje și numere – Numărul și tipul coletelor – Descrierea mărfurilor		9. Greutatea brută (kg)	10. Cantitatea netă (*)
11. VIZA AUTORITĂȚILOR VAMALE ALE ȚĂRII ÎN CARE ARE LOC ANTREPOZITAREA			
Prin prezenta se certifică că mărfurile de mai sus			
A. au fost livrate la bordul navei sau aeronavei menționate la rubrica 5 (*)			
B. se află în antrepozitul indicat în rubrica 2 și va fi folosit doar pentru antrepoziterea produselor alimentare (*).			
Remarci			
Locul și data		Semnătura și ștampila autorităților vamale	
			

(*) Kilograme sau altă unitate de măsură.

(*) Ștergeți unde este cazul.

ANEXA XIX

Regulamentul abrogat și lista modificărilor ulterioare

Regulamentul (CE) nr. 800/1999 al Comisiei (JO L 102, 17.4.1999, p. 11)	
Regulamentul (CE) nr. 1557/2000 al Comisiei (JO L 179, 18.7.2000, p. 6)	
Regulamentul (CE) nr. 90/2001 al Comisiei (JO L 14, 18.1.2001, p. 22)	
Regulamentul (CE) nr. 2299/2001 al Comisiei (JO L 308, 27.11.2001, p. 19)	Numai articolul 1
Regulamentul (CE) nr. 1253/2002 al Comisiei (JO L 183, 12.7.2002, p. 12)	
Regulamentul (CE) nr. 444/2003 al Comisiei (JO L 67, 12.3.2003, p. 3)	Numai articolul 2
Regulamentul (CE) nr. 2010/2003 al Comisiei (JO L 297, 15.11.2003, p. 13)	
Regulamentul (CE) nr. 671/2004 al Comisiei (JO L 105, 14.4.2004, p. 5)	
Regulamentul (CE) nr. 1713/2006 al Comisiei (JO L 321, 21.11.2006, p. 11)	Numai articolul 7
Regulamentul (CE) nr. 1847/2006 al Comisiei (JO L 355, 15.12.2006, p. 21)	Numai articolul 3
Regulamentul (CE) nr. 1913/2006 al Comisiei (JO L 365, 21.12.2006, p. 52)	Numai articolul 20
Regulamentul (CE) nr. 1001/2007 al Comisiei (JO L 226, 30.8.2007, p. 9)	Numai articolul 1
Regulamentul (CE) nr. 159/2008 al Comisiei (JO L 48, 22.2.2008, p. 19)	Numai articolul 1
Regulamentul (CE) nr. 499/2008 al Comisiei (JO L 146, 5.6.2008, p. 9)	Numai articolul 2

ANEXA XX

Tabel de corespondență

Regulamentul (CE) nr.° 800/1999	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 alineatul (1) literele (a)-(j)	Articolul 2 alineatul (1) literele (a)-(j)
Articolul 2 alineatul (1) literele (l)-(q)	Articolul 2 alineatul (1) literele (k)-(p)
—	Articolul 2 alineatul (1) litera (q)
Articolul 2 alineatele (2) și (3)	Articolul 2 alineatele (2) și (3)
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5 alineatele (1)-(6)	Articolul 5 alineatele (1)-(6)
Articolul 5 alineatul (7) primul paragraf	Articolul 5 alineatul (7) primul paragraf
Articolul 5 alineatul (7) al doilea paragraf teza introductivă	Articolul 5 alineatul (7) al doilea paragraf teza introductivă
Articolul 5 alineatul (7) al doilea paragraf prima liniuță	Articolul 5 alineatul (7) al doilea paragraf litera (a)
Articolul 5 alineatul (7) al doilea paragraf a doua liniuță	Articolul 5 alineatul (7) al doilea paragraf litera (b)
Articolul 5 alineatul (7) al treilea, al patrulea și al cincilea paragraf	Articolul 5 alineatul (7) al treilea, al patrulea și al cincilea paragraf
Articolul 5 alineatul (8)	Articolul 5 alineatul (8)
Articolele 6, 7 și 8	Articolele 6, 7 și 8
Articolul 8a	Articolul 9
Articolul 9 alineatul (1) teza introductivă	Articolul 10 alineatul (1) teza introductivă
Articolul 9 alineatul (1) litera (a)	—
—	Articolul 10 alineatul (1) litera (a)
Articolul 9 alineatul (1) literele (b), (c) și (d)	Articolul 10 alineatul (1) literele (b), (c) și (d)
Articolul 9 alineatul (2) teza introductivă	Articolul 10 alineatul (2) teza introductivă
Articolul 9 alineatul (2) litera (a)	—
—	Articolul 10 alineatul (2) litera (a)
Articolul 9 alineatul (2) litera (b)	Articolul 10 alineatul (2) litera (b)
Articolul 9 alineatul (3)	Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 10	Articolul 11
Articolul 11	Articolul 12
Articolul 12	Articolul 13
Articolul 13	Articolul 14
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 15
Articolul 15	Articolul 16
Articolul 16	Articolul 17
Articolul 16a	Articolul 18
Articolul 16b	Articolul 19
Articolul 16c	Articolul 20
Articolul 16d	Articolul 21
Articolul 16e	Articolul 22
Articolul 16f	Articolul 23
Articolul 17	Articolul 24
Articolul 18	Articolul 25

Regulamentul (CE) nr.º 800/1999	Prezentul regulament
Articolul 19	Articolul 26
Articolul 20 alineatele (1) și (2)	Articolul 27 alineatele (1) și (2)
Articolul 20 alineatul (3) teza introductivă	Articolul 27 alineatul (3) teza introductivă
Articolul 20 alineatul (3) prima liniuță	Articolul 27 alineatul (3) litera (a)
Articolul 20 alineatul (3) a doua liniuță	Articolul 27 alineatul (3) litera (b)
Articolul 20 alineatul (4)	Articolul 27 alineatul (4)
Articolul 21	Articolul 28
Articolul 22	Articolul 29
Articolul 23	Articolul 30
Articolul 24	Articolul 31
Articolul 25	Articolul 32
Articolul 36	Articolul 33
Articolul 37	Articolul 34
Articolul 38	Articolul 35
Articolul 39	Articolul 36
Articolul 40 alineatul (1) primul paragraf teza introductivă	Articolul 37 alineatul (1) primul paragraf teza introductivă
Articolul 40 alineatul (1) primul paragraf prima liniuță	Articolul 37 alineatul (1) primul paragraf litera (a)
Articolul 40 alineatul (1) primul paragraf a doua liniuță	Articolul 37 alineatul (1) primul paragraf litera (b)
Articolul 40 alineatul (1) primul paragraf a treia liniuță	Articolul 37 alineatul (1) primul paragraf litera (c)
Articolul 40 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 37 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 40 alineatele (2) și (3)	Articolul 37 alineatele (2) și (3)
Articolul 41	Articolul 38
Articolul 42 alineatul (1)	Articolul 39 alineatul (1)
Articolul 42 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 39 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 42 alineatul (2) al doilea paragraf teza introductivă	Articolul 39 alineatul (2) al doilea paragraf teza introductivă
Articolul 42 alineatul (2) al doilea paragraf prima liniuță	Articolul 39 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a)
Articolul 42 alineatul (2) al doilea paragraf a doua liniuță	Articolul 39 alineatul (2) al doilea paragraf litera (b)
Articolul 42 alineatele (3) și (4)	Articolul 39 alineatele (3) și (4)
Articolul 43	Articolul 40
Articolul 44 alineatele (1) și (2)	Articolul 41 alineatele (1) și (2)
Articolul 44 alineatul (3) primul și al doilea paragraf	Articolul 41 alineatul (3) primul și al doilea paragraf
Articolul 44 alineatul (3) al treilea paragraf teza introductivă	Articolul 41 alineatul (3) al treilea paragraf teza introductivă
Articolul 44 alineatul (3) al treilea paragraf prima liniuță	Articolul 41 alineatul (3) al treilea paragraf litera (a)
Articolul 44 alineatul (3) al treilea paragraf a doua liniuță	Articolul 41 alineatul (3) al treilea paragraf litera (b)
Articolul 44 alineatul (3) al treilea paragraf a treia liniuță	Articolul 41 alineatul (3) al treilea paragraf litera (c)
Articolul 44 alineatele (4)-(7)	Articolul 41 alineatele (4)-(7)
Articolul 45 alineatele (1) și (2)	Articolul 42 alineatele (1) și (2)
Articolul 45 alineatul (3) teza introductivă	Articolul 42 alineatul (4) teza introductivă
Articolul 45 alineatul (3) litera (a) primul și al doilea paragraf	Articolul 42 alineatul (4) litera (a) primul și al doilea paragraf
Articolul 45 alineatul (3) litera (a) al treilea paragraf	Articolul 42 alineatul (3)
Articolul 45 alineatul (3) literele (b), (c) și (d)	Articolul 42 alineatul (4) literele (b), (c) și (d)
Articolul 45 alineatele (4)-(7)	Articolul 42 alineatele (5)-(8)
Articolul 46	Articolul 43
Articolul 47	Articolul 44

Regulamentul (CE) nr.º 800/1999	Prezentul regulament
Articolul 48	Articolul 45
Articolul 49	Articolul 46
Articolul 50 alineatele (1) și (2)	Articolul 47 alineatele (1) și (2)
Articolul 50 alineatul (3) primul paragraf teza introductivă prima și a doua liniuță	Articolul 47 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 50 alineatul (3) al doilea, al treilea și al patrulea paragraf	Articolul 47 alineatul (3) al doilea, al treilea și al patrulea paragraf
Articolul 50 alineatele (4), (5) și (6)	Articolul 47 alineatele (4), (5) și (6)
Articolul 51 alineatul (1)	Articolul 48 alineatul (1)
Articolul 51 alineatul (1a)	Articolul 48 alineatul (2)
Articolul 51 alineatele (2)-(11)	Articolul 48 alineatele (3)-(12)
Articolul 52	Articolul 49
Articolul 53	Articolul 50
Articolul 54	—
—	Articolul 51
Articolul 55 primul paragraf	Articolul 52
Articolul 55 al doilea și al treilea paragraf	—
Anexa I	—
Anexa Ia	Anexa V
Anexa Ib	Anexa VI
Anexa Ic	Anexa VII
Anexa II	Anexa XII
Anexa IIa	Anexa XVI
Anexa IIb	Anexa XVII
Anexa III	Anexa XVIII
Anexa IV	Anexa XIV
Anexa V	Anexa XV
Anexa VI	Anexa VIII
Anexa VII	Anexa IX
Anexa VIII	Anexa X
Anexa IX	Anexa XI
Anexa X	Anexa XIII
Anexa XI	Anexa I
Anexa XII	Anexa III
Anexa XIII	Anexa II
Anexa XIV	Anexa IV
—	Anexa XIX
—	Anexa XX